

C. Uppsögn.

Að skemmstum leigutíma liðnum má segja sambandinu upp um ársfjórðungs-
mót með 1 mánaðar fyrirvara, nema þar, sem sérákvæði gilda, og skal uppsögn vera
skrifleg.

D. Flutningur.

Ef talsímanotandi þarf að láta flytja símataeki þau, er hann hefur til afnota, skal
hann skriflega tilkynna það símastjóranum, sem því næst lætur framkvæma flutn-
inginn svo fljótt sem unnt er, en notandi greiðir hið ákveðna gjald. Gjaldið fyrir
flutninginn greiðist fyrirfram.

E. Símaskráin.

Landssíminn leggur hverjum leigusíma til 1 eintak af hverri útgáfu símaskrár-
innar. Landssíminn ber ekki ábyrgð á villum, sem kunna að vera í símaskránni.

Gjaldskrá þessi og reglur er sett samkvæmt 12. gr. laga nr. 30 1941 um fjarskipti
og gengur í gildi 1. okt. 1963. Þó reiknast nýju gjöldin fyrir umframsímtöl aðeins
af símtölum, sem fara fram 1. okt. 1963 eða síðar. Jafnframt fellur þá úr gildi fyrri
gjaldskrá og reglur útgefin 18. des. 1962.

Póst- og símamálaráðherra, 17. september 1963.

Ingólfur Jónsson.

G. Briem.

REGLUGERÐ

um notkun pósts.

I. ALMENN ÁKVÆÐI**A. Póststöðvarnar og starfssvið þeirra.****1. gr.**

Flokkun póststöðva.

1. Póststöðvum landsins er skipt í eftirfarandi flokka:
  - a. Póststofur.
  - b. Póstafgreiðslur.
  - c. Póstútibú.
  - d. Bréfhirðingar.
2. Póststofur og póstafrgreiðslur hafa með höndum öll póststörf og heyra reiknings-
lega undir aðaldeildir pósts og síma í Reykjavík.
3. Póstútibú og bréfhirðingar hafa með höndum öll almenn póststörf, þó með
vissum undantekningum, einkum að því er varðar viðskipti við útlönd, eftir
því sem við á og henta þykir á hverjum stað. Póstútibú og bréfhirðingar heyra
reikningslega undir póststofur og póstafrgreiðslur.
4. Póststöðvar eru kenndar við staði þá, þar sem þær eru, og skal jafnan rita heiti
þeirra eins og þau eru skráð í ritum póst- og símamálastjórnarinnar (símaskrá,
áætlunarbókum, bæjatali, skrá um póst- og símastöðvar).

2. gr.

Afgreiðslutími fyrir almenning.

1. Póst- og símamálastjórnin ákveður hver vera skuli afgreiðslutími á hverri pósthöð og skal auglýsing um hann birt á staðnum.
2. Á pósthöfum, póstaafgreiðslum og pósthúsum öllum, skal sá hluti húsrúmsins, sem ætlaður er til afgreiðslu póstsins, vera aðgreindur frá þeim hluta, sem almenningi er ætlaður, með skilrími, diskum eða á annan hátt, þannig, að öruggt sé, að óviðkomandi menn hafi þar ekki frjálstan aðgang.

3. gr.

Hvenær póstsendingum skal skilað.

1. Póstsendingum er veitt viðtaka allan þann tíma, sem pósthöð er opin, en æski sendandi þess, að sendingar fari með ákveðinni pósthöð, verður að skila þeim svo löngu á undan burtfarartíma póstsins, sem þörf krefur að dómi viðkomandi pósthöðvar.
2. Bréfastassi á pósthöðvum skal ætíð tæma stuttu áður en póstur leggur af stað frá pósthöðinni.
3. Á pósthöðvunum skal að jafnaði auglýsa á áberandi stað, almenningi til leiðbeiningar, hvenær megi seinast afhenda sendingar, svo að þær komist með fyrsta pósti, svo og hvenær bréfastassar séu tæmdir.

B. Flutningur póstsendinga.

4. gr.

Flutningur póstsendinga innanlands.

1. Póstur er fluttur milli pósthöðva, sem hér segir:
  - a. *Með sérleyfisbifreiðum*, allar tegundir póstsendinga.
  - b. *Með skipum* í föstum áætlunarferðum, allar tegundir póstsendinga.
  - c. *Með flugvélum* í föstum áætlunarferðum, bréf svo og aðrar sendingar eftir því sem um semst við flytjendur.
  - d. *Með landpóstum*, sem pósthöður kostar, allar tegundir póstsendinga.
  - e. *Með mjólkurflutningabifreiðum*, bréfastassar o. fl., eftir því sem um semst.
  - f. *Með tækifærisherðum*, þ. e. a. s. farartækjum, sem hafa ekki fastar áætlunarferðir, að jafnaði aðeins bréfastassar.
2. Póst- og símamálastjórnin gefur út áætlun um ferðir sérleyfisbifreiða (leiðabók) og sér um, að pósthöðvarnar auglýsi almenningi tækifærisherða og hvað þá sé tekið til flutnings. Þegar farartími sérleyfisbifreiða er auglýstur, er ætíð átt við þann tíma, er þær mega leggja af stað í fyrsta lagi.
3. Þegar venjulegar leiðir lokast vegna ófyrirsjáanlegra atvika, svo sem hafisa, snjóá og þess háttar, skal leitast við að koma bréfum áfram einu sinni í viku, en heimilt er að geyma flutning á öðrum sendingum, þar til úr rætist.
4. Sendendur póstsendinga innanlands, sem óska þess, að sendingar þeirra séu fluttar með sérstökum ferðum, skulu rita áteiknun um það á sendingarnar og verður þá farið að óskum þeirra í því efni, nema svo standi á, að það haki póstinum aukakostnað við flutning sendinganna, eða tefji almenna afgreiðslu á pósthöðvunum.

C. Afstaða póstmanna til almennings.

5. gr.

Viðskipti við almenning.

1. Póstmönnum ber að sýna almenningi lipurð og kurteisi og veita fúslega allar nauðsynlegar upplýsingar um burðargjöld, útbúnað póstsendinga, útfyllingu eyðublaða, póstgöngur o. fl.
2. Þá ber og póstmönnum að veita almenningi upplýsingar um póstsendingar, ferðir o. s. frv., eftir því, sem þeim er fært og að svo miklu leyti, sem það brýtur ekki í bága við þagnarskyldu þeirra.

6. gr.

Eyðublöð til afnota fyrir almenning m. m.

1. Eyðublöð þau, sem almenningur þarf að nota til útfyllingar, skulu jafnan vera fyrirbyggjandi á póststöðvunum. Póst- og símamálastjórnin ákveður verð eyðublaðanna, svo og hvort þau skuli látin í té ókeypis.
2. Á póststofum og póstafgreiðslum skal að jafnaði liggja frammi, almenningi til afnota, eitt eintak af póstlögum, reglugerð um notkun pósts, póststöðvaskrá, burðargjaldstöxtum, áætlunarbókum póst- og símamálastjórnarinnar fyrir sérleyfisbifreiðar. Forstöðumönnum þessara póststöðva ber að sjá um, að bækur þessar séu jafnan leiðréttar í samræmi við tilkynningu póst- og símamálastjórnarinnar á hverjum tíma.

II. ÝMSAR TEGUNDIR SENDINGA OG ÚTBÚNAÐUR ÞEIRRA

A. Skilgreining sendinga með tilliti til póstmeðferðar.

7. gr.

Nöfn sendinga.

1. Sending, sem flutt er í pósti, nefnist *póstsending*.
2. Verðsendingar og ábyrgðarsendingar kallast einu nafni *verðpóstsendingar* eða *ábyrgðarsendingar*. Aðrar sendingar kallast *almennar sendingar*.
3. Bréfaþóstsending með póstkröfu nefnist *bréfaþóstkrafa* og böggull með póstkröfu *bögglaþóstkrafa*.
4. Með *gjaldfrjálsri sendingu* er átt við sendingu, sem samkvæmt 14. gr. póstlaganna nýtur frigengis í pósthjónustunni.
5. Vanborgaðar eða óborgaðar sendingar, sem burðargjald hvílir á, nefnast *innlausnarsendingar*.
6. Með staðarsendingu er átt við sendingu, sem skilað er til viðtöku á póststöð og sem hvorki er flutt landveg, sjóveg eða loftleiðis með fargögnum póstsins eða á hans kostnað, heldur afhent viðtakanda á sömu póststöð eða flutt til hans með bréfbera, svo og sending, sem aðeins hefur sætt póstmeðferð innan takmarkaðs svæðis samkvæmt 2. gr. a, 2. málsgrein póstlaganna.

B. Bréfapóstsendingar.**8. gr.***Bréf og spjaldbréf.*

1. Til þess að verða tekin til póstméðferðar sem bréf, verður sending að uppfylla skilyrði alþjóðapóstsamningsins um umbúnað, innihald, stærð og lögum.
2. Á almenn bréf má hvorki skrifa verð eða að aðrir munir fylgi þeim. Munir þeir, sem fullnægja ekki framangreindum skilyrðum, skulu þó fluttir, ef á annað borð má flytja þá með póstum, eftir þeim reglum, sem gilda um þær sendingar, sem þeir eftir eðli sínu verða að teljast til, þótt þeim hafi verið skilað til flutnings sem almennum bréfum.
3. Um spjaldbréf gilda sömu reglur og um bréf, að öðru leyti en því, að þau fást ekki send sem verðbréf. Spjaldbréf í ábyrgð mega ekki innihalda peningaseðla eða önnur verðmæti.

9. gr.*Loftréf.*

1. Loftréf er pappírsörk, tilhlýðilega brotin saman og límd aftur, og skal þá stærð þess vera hin sama og bréfspjalds. Framhlið arkarinnar þannig samanbrottinnar er ætluð fyrir utanáskrift og skal þar einnig standa orðið „Aérogramme“.
2. Loftréf má senda flugleiðis til allra landa gegn einföldu burðargjaldi fyrir bréf, en ekki má það innihalda neinn hlut. Ef slíkt ber við, skal strika yfir athugasemdina „Aérogramme“ og senda bréfið sjóleiðis og landveg.
3. Póst- og símamálastjórnin gefur út loftréf og selur á póststöðvunum. Einstaklingum er og heimilt að gefa út loftréf, en samþykki póst- og símamálastjórnar þarf til um gerð þeirra og útlit og skal áteiknun um það vera prentuð á loftréfin.

10. gr.*Bréfspjöld.*

Bréfspjöld eru einföld og tvöföld (með fyrirframgreiddu svari). Þau eru send opin, þ. e. a. s. án umbúða. Stærð þeirra, útlit, gerð og lögum skal vera í samræmi við ákvæði alþjóðapóstsamningsins.

11. gr.*Prentað mál, verzlunarskjöl og vörusýnishorn. Almenn ákvæði.*

1. Í prentsendingum, verzlunarskjalasendingum og sýnishornasendingum má ekki vera neitt bréf, orðsending eða skjal, sem talizt getur hrein persónuleg bréfasending. Sendingin skal þannig útbúin, að auðvelt sé að rannsaka innihaldið. Að öðru leyti gilda ákvæði alþjóðapóstsamningsins um umbúnað þeirra, lögum, innihald, stærð og þyngd.
2. Prent, sýnishorn eða verzlunarskjöl, sem látin eru í póst, en fullnægja ekki skilyrðum þeim, er um slíkar sendingar eru gerð, skal farið með sem bréf eða bréfspjald, eftir því sem við á, nema hægt sé að skila sendanda henni aftur. Sé ekki hægt að taka slíka sendingu sem bréf eða bréfspjald, skal ekki flytja hana í pósti.
3. Sé í þessum sendingum falið bréf eða önnur skrifleg orðsending, sem ekki er leyfð eftir burðargjaldi þeirra eða séu slíkar orðsendingar ritaðar á sjálfa sendinguna, þannig, að auðsætt þykir, að tilgangurinn sé að draga þær undan athygli póstmanna, skal sendandi sæta sektum. Slíkar sendingar má aldrei flytja í pósti.

12. gr.

Prent. Blindraprent.

1. Að svo miklu leyti, sem ekki er annað tekið fram í þessari grein, gilda ákvæði alþjóðapóstsamningsins um prentsendingar og blindraprent.
2. Afritum af rituðu máli með penna eða ritvél, sem gerð eru vélrænt, að undanteknum afritum, gerðum á ritvél með kalkeringu, verður að skila á pósthönd og ekki færri en 20 samhljóða eintökum til þess að þau njóti sama burðargjalds og prent. Á afrit þessi má gera sams konar athugasemdir og leyfðar eru við prent.
3. Þá er og heimilt:
  - a) á boðsbréfum og fundarboðum:
    - að tilgreina nafn þess, sem boðinn er, stað og stund.
    - b) að setja tölur inn í texta slíkra bréfa eða fundarboða á þann stað, sem eyða er ætluð fyrir þær.
4. Sending, sem á að flytjast gegn burðargjaldi undir prent, skal bera áletrunina „Prent“ eða „Prentað mál“, ef ekki er augljóst af ytra útliti sendingarinnar, að um prent sé að ræða. Sé eingöngu um blindraletur að ræða, skal orðið „Blindraprent“ einnig standa utan á sendingunni.

13. gr.

Verzlunarskjöl.

Til verzlunarskjala teljast yfirleitt öll skjöl, rituð eða teiknuð að öllu eða nokkru leyti, sem ekki geta talizt hreinar persónulegar bréfaskriftir, svo sem nánar er ákveðið í alþjóðapóstsamningnum.

14. gr.

Vörusýnishorn.

Sýnishornasendingar mega ekki hafa verzlunargildi eða vera ætlaðar til sölu. Um þær gilda að öðru leyti ákvæði alþjóðapóstsamningsins. Ekki mega aðrir en framleiðendur eða seljendur viðkomandi vara senda þær sem vörusýnishorn.

15. gr.

Sendingar með mismunandi innihaldi.

Prent, verzlunarskjöl og sýnishorn af vöru má setja saman í eina sendingu, enda sé ekki í henni blindraprent né aðrar prentsendingar, er njóta sérstaks burðargjalds. Um slíkar sendingar gilda þau skilyrði, sem sett eru í alþjóðapóstsamningnum.

16. gr.

Bréfasendingar án utanáskriftar.

1. Pósthöndvarnar geta skv. sérstöku samkomulagi tekið á móti til útbýtingar innan umdæmis síns, þ. e. a. s. innan umdæmis viðtökupósthöndvarinnar, bréfasendingum, þótt eigi hafi þær utanáskrift til neins ákveðins viðtakanda. Slíkar sendingar verða að vera allmargar í einu og allar til íbúðarhúsa eða verzlana í umdæmi viðtökupósthöndvarinnar skv. sérstöku samkomulagi.
2. Utan á sendingunum skal sjást til hvaða flokka viðtakanda þær eigi að fara, en frá því má gera undantekningar, þegar sérstaklega stendur á. Sendingarnar verða að vera þannig lagaðar, að hægt sé að setja þær í bréfakassa.
3. Þegar senda á slíkar sendingar til útbýtingar, skal leita samninga við pósthöndina þar um. Burðargjald undir þessar sendingar er venjulegt staðarburðargjald eftir tegund sendinganna, þó að fráregnum 10% ef um fleiri en 500 sendingar er að ræða. Sendingarnar sjálfar eru ekki frimerktar, en sendandi fær

kvittun með álimdum frímerkjum fyrir burðargjaldinu í heild. Sé sendandi eigi búsettur innan umdæmis útbýtingarpóststöðvarinar, getur hann sent því sendingarnar í fullfrímerktum böggli eða bréfi, og skal þá burðargjaldið fylgja, t. d. í póstávisun.

4. Eintök, sem fram yfir eru, skulu eigi sendursend sendanda, en honum skýrt frá tölu þeirra og gefinn kostur á að láta sækja þau innan 14 daga. Hafi þau eigi verið sótt áður en tími er liðinn, skal ónýta þau.

C. Póstböglar.

17. gr.

Þyngd, stærð og innihald böggla.

1. Sendingar þær, sem að einhverju leyti fara út yfir takmörk þau, sem sett eru um stærð og þyngd bréfaþóstsendinga, teljast bögglasendingar. Þyngd þeirra og stærð skal vera samkvæmt því sem ákveðið er í gjaldskrá um póstburðargjöld á hverjum tíma.
2. Í böggla má ekki láta lokuð bréf eða innsiglið, né neina aðra sendingu með áritun til annars en viðtakanda sjálfs. Hafi póstmaður grun um, að í böggli sé bréf eða orðsending í lokuðu umslagi eða sending til annars en viðtakanda böggulsins, skal skorað á sendanda eða viðtakanda að opna böggulinn til rannsóknar á póststöðinni. Leiði slík rannsókn í ljós, að í bögglinum séu aðrar sendingar, skal borga undir þær sérstaklega eftir burðargjaldstaxta þeim, sem þær heyra undir, ef rannsókn fer fram við viðtöku, en tvöfalt hið vantandi burðargjald, ef rannsókn fer fram við afhendingu. Neiti viðtakandi að greiða gjaldið, skulu sendingarnar endursendar sem óskilasendingar.

18. gr.

Umbúðir.

1. Um allar bögglasendingar, að undanteknum þeim, sem nefndar eru í 2. lið þessarar greinar, skal vera vel og vandlega búið, og verða umbúðirnar að loka tryggilega um innihald sendingarinnar. Þær verða að eiga vel við eðli þess hlutar, sem sendur er og laga sig eftir innihaldi sendingarinnar, þyngd, stærð, árstíma, vegalengd og flutningsleið. Auk þess skal þess gætt, að um sendingarnar sé bundið fast og rammlega, nema þær séu mjög litlar eða léttar. Venjulega skal til umbúða nota sterkan pappír, vaxdúk, léreft, eða, sé um böggla með brothættu innihaldi að ræða, öskju úr hárupappa eða öðrum pappa jafnsterkum, tré eða málm. Skemmist böggull í flutningi vegna ónógra umbúða, á sendandi á hættu að missa rétt til skaðabóta. Skemmist sending í flutningi af innihaldi annarrar sendingar, vegna ónógra umbúða hennar, skal sendandi þeirrar sendingar, sem skaðanum veldur, bæta allt tjón, sem af hefur hlotizt. Ef ekki er ástæða til að ætla, að nein hætta sé búin öðrum sendingum, þótt sending sé eigi umbúin samkvæmt ofansögðu, má sem undantekningu taka við henni til póstflutnings. Skal þá sendandi, þegar svo stendur á, rita bæði á böggul og fylgibréf orðin „Á ábyrgð sendanda“ og nafn sitt undir.
2. Án umbúða má senda tré- eða járnvöru og slíka hluti, ef eigi er hætt við, að munir þessir skaddist eða skemmi aðrar sendingar í póstinum. Séu á slíkum munum hvöss horn eða oddar, verða þau undir öllum kringumstæðum að vera vafin dúk, pappa eða leðri, og þannig frá umbúnaði gengið, að öruggt sé, að hann haldi.
3. Um böggla, er hafa að innihaldi brothætta muni, fljótandi efni, feiti og vörur,

sem auðveldlega geta bráðnað, kramizt eða skemmt, litarefni, fjárskot, áfengi, peningaseðla, slegna mynt eða hluti úr dýrum málum eða steinum og kvikmyndir, gilda eftirfarandi ákvæði um umbúnað, og skal innihald slíkra höggla tilgreint utan á högglinum sjálfum og fylgibréfi hans:

- a) Munir úr gleri, postulíni eða öðru brothættu efni, skulu sendir í kössum úr tré, pjátri eða líku efni. Slíkir högglar skulu bera áritun „Varlega“ eða „Brot-hætt, varlega“. Séu högglar með slíku innihaldi ekki tryggilega umbúnir að dómi viðtökupóststöðvarinnar, skal því aðeins veita þeim viðtöku, að á þá og fylgibréf þeirra sé letrað „Á ábyrgð sendanda“ og með nafni sendanda undir.
- b) Lagarkenndar vörur og litarefni, þurr eða fljótandi, skal senda í loftþéttum málm- eða glerhylkjum. Þau skulu síðan sett í önnur hylki úr málm eða tré, vel sterku, og svo rúmu, að troða megi á allar hliðar og að endum svo miklu af hnökraull, úrsælding eða öðru slíku efni, að nægjanlegt sé til þess að að drekka í sig allt innihaldið, ef hylkið brotnar. Síðan skal hylkið vafið sterkum umbúðapappír, og vandlega reyrt seglgarni. Séu högglar með slíku innihaldi ekki viðunanlega umbúnir að dómi viðtökupóststöðvar, skal eigi taka þá til flutnings, nema úr sé bætt.
- c) Smjör og aðrar feitivörur, svo og egg og ber og aðra viðkvæma ávexti, sem skemmast fljótlega (epli, perur, bananar, o. s. frv.) skal senda í pjáturkössum eða glerkrukkum. Skulu kassarinnar og krukurnar vera þannig lokuð, að engin hætta sé á, að lokið geti hrokkið af. Milli kassans eða krukunnar og ytri umbúða skal vera stoppað með sagi, úrsældingi eða öðru slíku efni nægilega miklu til þess að hindra það að væta sigi í gegnum umbúðirnar, ef innra ilátið skyldi bila. Eggjakassa skal aðeins taka til pósthlutnings, að á þá og fylgibréf þeirra sé ritað „Á ábyrgð sendanda“ og staðfest með undirskrift sendanda. Á slíka höggla skal viðtökupóststöðin rita greinilega á áberandi stað orðin „Egg, varlega“, hafi það eigi þegar verið gert af sendanda.
- d) Kjöt, fisk, dauða fugla og yfir höfuð fæðutegundir, sem gefa frá sér safu eða vætu, skal vefja í vaxdúk eða pergament og síðan láta í þéttan kassa úr tré eða pjátri. Kassann skal síðan vefja í sterkan umbúðapappír og reyra seglgarni.
- e) Sýklagróður, lifræna hluti til rannsóknar, (lungnaparta, innyfli o. s. frv.) bólu efni og því um líkt, frá eða til opinberra rannsóknarstofnana, skal aðeins taka til flutnings, að um sé búíð eftir fyrirmælum þessara stofnana og flutningurinn fari fram að þeirra tilhlutan.
- f) Vörur úr celluloid skal búíð um sem hér segir: Kvikmyndir skulu vera í sterkum kössum eða dósam úr zinki eða tré, minnst 6 mm þykkum með 2 cm þykkum köntum. Lokið skal vera skrufað á og falla þétt að. Sé kassinn úr tré, skal hann klæddur zinki að utan og sömuleiðis lok. Þó þarf trékassinn ekki að vera málmhúðaður utan, ef innri umbúðir eru úr pjátri með fastskrufuðu loki með álímdu einangrunarbandi um samskeytin. Milli innihalds og kassahliða skal troðið filti, pappa eða öðru líku efni, nægilega miklu til þess að fastskorða innihaldið. Aðrar celluloid vörur má senda í tréöskjum, minnst 2 cm þykkum, enda séu vörurnar þá umbúnar í vel lokuðum pappaöskjum. Á öllum slíkum sendingum skal vera greinileg áritun „Varlega, Celluloid. Eldfimt. Geymist fjarri eldi eða hitunartækjum.“
- g) Fjárskot má senda í högglaþósti með þeim umbúnaði, sem hér segir: Fyrst skal vafið utan um þau 2 mm þykkum pappa, svo þétt, að skothylkin geti ekki runnið til. Þar utan um skal vafið 2 cm þykkum lagi af tréull eða öðru samskonar efni, þá skal aftur koma þykkt pappalag svo þétt vafið að innhaldinu, að það hristist ekki eða skrólti innan í, en yzt skal notaður sterkur umbúða-

pappír. Böggullinn skal krossreyrður með sterku snæri eða seglgarni. Á bögglinum skal vera greinileg áletrun „Fjárskot. Varlega“.

- h) Peningaseðla, mótaða peninga eða muni úr dýrum málmum eða steinum, skal búa um sem hér segir: Um peningaseðla skal sveipa sterkum pappír, sem á allar hliðar lykur fast um innihaldið. Síðan skal láta utan um sterkan umbúðapappír, og brjóta þannig, að pappírinn leggist saman aftan á bögglinum. Böggullinn skal síðan reyra með sterku snæri eða seglgarni, óhnýttu, og skal því brugðið í hnút á miðjum bögglinum, fyrst utanáskriftarmegin og síðan aftan á bögglinum. Endana skal hafa svo langa að innsigli verði sett á þá og skulu innsiglin vera minnst tvö, alveg eins útlítandi og þannig sett á, að þau festi bandið, sem reyrtr er utan um böggullinn, endana á því og brotið á pappírsumbúðunum við umbúðirnar sjálfar. Þyki viðtökupóststöð rétt, að fleiri innsigli séu sett á, skal það gert, en innsiglin verða öll að vera eins. Sé krafizt tölningar í bögglinum, skal að auki setja tvö póstinnsigli á sendinguna, þannig að bandið og endar þess séu með þeim festir við það, sem brotið er upp á af pappírsumbúðunum á bakhlíðinni. Mótaða peninga eða gull og silfur í stöngum, skal senda í bögglum, ströngum eða pokum. Mótuðum peningum skal hlaða saman, sveipa um þá á alla vegu sterkum pappír og reyra svo um. Umbúðirnar um böggla að utan skulu vera úr leðri, skinni, vaxdúk eða sterku lérefti, er að minnsta kosti sé vafið tvisvar um. Skal brotið saman við endana og alls staðar saumað fyrir. Auk þess skal sendingin reyrð snæri, sem ekki er hnýtt saman, og skal því að minnsta kosti á tveim stöðum vera brugðið í kross. Snærisendana skal festa með innsigli sendanda við böggullinn, þar sem brotnir eru saman endarnir á umbúðunum. Ef póstmaður telur í sendingunni um leið og henni er veitt viðtaka, skal einnig láta tvö póstinnsigli á sendinguna. Ef notaðir eru pokar undir myntsendingar, skulu þeir vera úr leðri, skinni eða tvöföldu lérefti, eða hafðir tveir pokar hver utan um annan, á þann hátt, að saumarnir á þeim liggi ekki saman og snúi ætíð inn. Fyrir pokana skal fast bundið, rétt fyrir ofan innihaldið með sterku ósamhnýttu snæri og skal festa endana rétt hjá hnútnum við sjálfan pokann með innsigli sendanda. Sé talið í pokanum við viðtöku, skal einnig láta eitt póstinnsigli á snærisendana. Það sama gildir um peningaböggla og aðrar verðsendingar, að lakk það, sem notað er, á að vera haldgott og sömuleiðis skal nota reglulegt innsigli (signet) en ekki peninga, hnappa eða því um líkt.

19. gr.

Fylgibréf og önnur skilríki með bögglum.

1. Böggli, sem skilað er til póstflutnings, skal fylgja eitt fylgibréf á eyðublaði, sem póst- og símamálastjórnin gefur út, og fæst á póststöðvunum. Þrjá almenna böggla frá sama sendanda til sama viðtakanda má senda með einu fylgibréfi innanlands.
2. Sendandi skal fylla út fylgibréfið eins og hið prentaða mál þess segir til um. Allar innfærslur á fylgibréfi skulu vera gerðar með bleki eða ritvél.
3. Afklippingi fylgibréfs má viðtakandi halda eftir og getur sendandi ritað á hann orðsendingu varðandi sendinguna.

20. gr.

Ákvæði um böggla, sem ekki verður komið til skila.

Þegar böggull er látinn á póst, getur sendandi mælt fyrir, hvornig með hann skuli farið, ef ekki er hægt að koma honum til skila eftir utanáskriftinni, t. d. að hann sé afhentur öðrum en utanáskriftin segir til um eða sé seldur eða eyðilagður. Fyrirmæli

sín um ráðstafanir bögguls, sem eigi er hægt að koma til skila eftir utanáskriftinni, skal sendandi rita bæði á böggul og fylgibréf. Sé slíkt eigi gert er böggullinn endursendur til sendanda og afhentur honum gegn greiðslu sendingarkostnaðar.

D. Verðsendingar og ábyrgðarsendingar.

21. gr.

Verðsendingar. Verðupphæð.

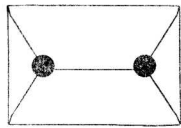
1. Í innanlandsviðskiptum eru engin takmörk fyrir upphæð tilgreinds verðs á sendingu, bréfi eða böggli.
2. Ekki er leyfilegt að tilgreina herra verð á sendingunni en sem svarar til hins raunverulega innihalds.
3. Þyki póstmanni, sem tekur við verðsendingu til póstflutnings, grunur leika á, að hið tilgreinda verð sé herra en vera beri eftir innihaldi, má hann krefjast þess, að sendingin sé opnuð í viðurvist sendanda. Sé því neitað, skal ekki tekið við sendingunni til flutnings. Sé aftur á móti sendingin opnuð og komi í ljós, að innihaldið sé verulega minna virði en utaná sendinguna hefur verið sett, skal hún því aðeins tekin til flutnings, að hið tilgreinda verð sé fært til samræmis. Þegar sending er gerð afturreka af þessum ástæðum, á sendandi rétt til að fá ókeypis skriflega yfirlýsingu póstmanns um, hvers vegna henni hafi verið neitað.
4. Verðupphæðin á sendingum innanlands skal tilgreind í islenzkum krónum efst utanáskriftarmegin og að auki á fylgibréfi, þegar um böggla er að ræða, þannig: Innlagðar krónur ..... Þegar um er að ræða sendingar, sem hafa eingöngu peninga að innihaldi, eða: Tilgreint verð krónur ..... Þegar um er að ræða annað verðmæti en peninga eingöngu eða peninga og verðskjöl saman. Krónutalan skal tilgreind bæði í tölustöfum og bókstöfum og aurar sem brot úr 100 og alltaf með tveim tölustöfum, t. d. Tilgreint verð kr. 5.862,05 — fimm þúsund átta hundruð sextíu og tvær krónur 05/100. Verðupphæð má ekki breyta eða strika í, nema hún sé alveg strikuð út og endurtekin að nýju staðfest með undirskrift sendanda. Þegar send er verðsending, sem bæði er í útlend og innlend mynt, skal útlenda myntin talin til verðs eftir lögskráðu bankagengi. Útlenda mynt, sem ekki er lögskráð, er ekki hægt að senda með tilgreindu verði.
5. Allar færslur á verðsendingar skal gera með bleki, ritvél eða annan varanlegan hátt, en ekki ritblýi, blekblýanti eða þess háttar.

22. gr.

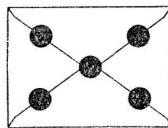
Umbúðir og innsiglan.

1. Umslög um bréf með tilgreindu verði skulu vera úr einu heilu efni úr sterkum pappír, þannig gerðum, að innsiglan geti átt sér stað. Rendur umslagsins mega ekki vera litaðar, og gagnsæ umslög og umslög með rúðu eru ekki leyfð.
2. Áður en innihaldið er látið í umslagið skal það vandlega sveipað í umbúðapappír eða annan pappír jafn haldgóðan og skal það gert þannig, að það haldi fast að innihaldinu á allar hliðar, svo að það færast eigi til í umslaginu undir flutningnum. Einkum skal þess gætt, að mótaðir peningar skrölti ekki lausir í umslaginu og er því ráðlegt, þegar mynt er send, að lakka eða líma innri umbúðirnar.
3. Sending með tilgreindu verði skal vera innsigluð með lakkinnsiglum úr haldgóðu lakki, og skal nota reglulegt signet, en mótaða peninga, hnappa og því um líkt má ekki nota. Innsigli skulu vera minnst tvö á sendingu og verða þau að vera nákvæmlega eins. Sé krafizt talningar í verðbréfi eða staðfestingar

á innihaldi, skal pósthöð sú, er framkvæmir talninguna, eða staðfestir innihaldið, einnig setja sitt innsigli á umslagið, eitt þegar umslag er þannig gert, að ekki þurfi nema tvö innsigli, en tvö ef þau eru fleiri. Verðbréfasendingar skulu inusiglaðar eins og myndirnar I og II sýna:

Mynd I.

Mynd II.

Séu umslög stór, verða innsiglin að vera því fleiri, og skulu þau sett með hæfilegu millibili. Yfir höfuð skal umbúnaður verðsendinga vera þannig, að útilokað sé, að hægt sé að komast að innihaldinu, án þess að umslag eða innsigli beri þess greinilegan vott.

4. Um verðböggla skal búð eins og fyrir er mælt í 18. gr. 3. lið, staflíð h hér á undan.
5. Frímerki skulu sett þannig á verðsendingar, að ætíð sé nokkurt bil á milli þeirra og undir engum kringumstæðum er leyfilegt að beygja frímerki yfir rönd umslagsins. Á verðsendingar má ekki líma aðra miða en þá, er koma pósthjónustunni við.

23. gr.

Ábyrgðarsendingar.

1. Á sendingar, sem ábyrgð óskast á, skal neðst í vinstra horni utanáskriftarmegin setja bókstafinn Á eða R.
2. Ábyrgðarsendingar, verðsendingar og póströfusendingar, eiga að vera fullborgaðar fyrirfram. Hafi slík sending verið tekin til flutnings án þess að vera nægilega frímerkt fyrir burðargjaldinu, skal pósthöðin, er veitir þessu eftirtekt, rauðkríta sendinguna fyrir því, sem á vantar, er síðan skal innheimt um leið og sendingin er afhent. Jafnframt skal senda viðtökupósthöðinni leiðréttingarskýrslu um mistökin.

E. Póstávisanir, póströfur, póstinheimtur.

24. gr.

Póstávisanir. Hámarksupphæð.

Hámarksupphæð, sem pósthávisun innanlands má hljóða á, er ákveðin í gjaldskrá, sem ráðherra setur.

25. gr.

Útbúnaður pósthávisana.

1. Undir pósthávisanir má eingöngu nota eyðublöð, sem póst- og símamálastjórnin gefur út og fást þau á pósthöðvunum. Á bréfhirðingastöðum fæst þó eigi nema eitt og eitt eyðublað í einu, nema beðið sé um þau fyrirfram. Eyðublaðið skal sendandi fylla út eins og hið prentaða mál gefur leiðbeiningar um, og skal það gert með bleki eða ritvél, en ekki ritblýi eða þess háttar. Útþurrkun eða yfirstríkun hins prentaða eða ritaða máls á eyðublaðinu má ekki eiga sér stað.
2. Á afklipping eyðublaðsins er ætlað til, að sendandi geri þær athugasemdir, sem hið prentaða mál segir til um, og verður sérstaklega að gæta þess, að upphæðin sé samhljóða upphæð hávisunarinnar sjálfrar. Á bakhlið afklippingsins

mega sendendur rita orðsendingu til viðtakanda. Á almennum póstaðvísunum skal upphæðin rituð á íslensku bæði með tölum og bókstöfum.

3. Símapóstávisanir má senda eins og almennar póstaðvísanir og skal stíla þær t. d. þannig: „..... Greiðið 200 — tvö hundruð krónur — til N.N.“ (staða eða titill, heimilisfang, götunafn og númer og bæjarnafn). Sendandi N.N. (staða, titill, heimilisfang). Á símapóstávisun má sendandi bæta við orðsendingu til viðtakanda gegn venjulegu símskeytagjaldi.
4. Á póstaðvísunum innanlands skal smámynt (aurar) ávallt færð með tveim tölustöfum, þannig að 0 standi á undan tölum upp að 10, 01, 02 o. s. frv.

26. gr.

Póstkröfur. Hámarksupphæð.

1. Hámark póstkröfuupphæðar má vera hið sama og póstaðvísana. Innheimtur á póstkröfum annast allar póststöðvar. Póstkröfur mega fylgja öllum sendingum, og þær má einnig innheimta eftir póstkröfublaði einu saman. Þegar póstkrafa er lögð á sendingu, sem flutt er samkvæmt 1. gr. h póstlaganna, verður sendingin að afhendast sérstaklega á póst.

27. gr.

Útbúnaður póstkröfusendinga.

1. Efst á framhlið sendingar, sem send er gegn póstkröfu, skal sendandi rita orðin „Póstkrafa kr.“ og þar næst upphæðina í tölum og síðan endurtekna í bókstöfum. Auratala undir 10 skal tilgreind með tveim tölustöfum þannig að 0 sé sett á undan tölunni, t. d. 07. Útstrikanir og breytingar má ekki gera á upphæðinni.
2. Hverri póstkröfu skal fylgja póstkröfueyðublað, sem póst- og símamálastjórnin gefur út, og fá má á póststöðvunum. Önnur eyðublöð má ekki nota. Eyðublaðið skal útfyllt eins og hið prentaða mál segir til, og verður að gæta þess, að póstkröfuupphæðin sé nákvæmlega samhljóða við árituðu upphæðina á sendingunni, svo og á afklippingi eyðublaðsins. Upphæðirnar skulu ritaðar bæði með tölum og bókstöfum, og mega engar útstrikanir vera í þeim né leiðréttingar.
3. Á meðan póstkröfusending er í vörzlu pósthjónustunnar og hefur ekki verið innheimt, er sendanda heimilt að breyta póstkröfuupphæðinni, hækka hana eða lækka, eða fella hana niður að öllu leyti.
4. Póstkröfur skulu innleystar innan hálfis mánaðar frá þeim degi að telja, er þær koma á ákvörðunarpóststöðina. Þó getur sendandi ákveðið lengri innlausnarfrést, allt að 30 dögum, en þá skal þess getið sérstaklega á greinilegan hátt á eyðublaðinu. Sé póstkröfusending ætluð til geymslu á ákvörðunarpóststöð, sem þó getur aldrei orðið yfir einn mánuð, skal áritun um það standa á póstkröfueyðublaðinu, t. d. „poste restante“ eða „verður sótt“.
5. Þegar póstkrafa fylgir sendingu, má eigi líma frímerki á póstkröfueyðublaðið. Slíkt má aðeins gera þegar póstkrafan fylgir póstkröfueyðublaðinu einu. Aftari helming póstkröfublaðsins má sendandi póstkröfusendingar nota eins og afklipping póstaðvísanaeyðublaðs, og er hann klipptur frá og afhentur viðtakanda sendingarinnar, þegar póstkrafan er leyst inn.
6. Póstkröfusendingar skal afhenda til flutnings á póststöð, en finnst póstkröfusending í bréfakassa og sé hún löglega útbúin, verður hún tekin til afgreiðslu, en pósturinn ber eigi ábyrgð á, að henni verði veitt eftirtekt og þá ekki heldur á því, sem leiða kann af, að hún vegna þess verði afhent viðtakanda án innheimtu póstkröfuupphæðar. Hafi bréfhirðing tekið við póstkröfusendingu, sem eigi er löglega útbúin af hálfu sendanda, má gera hana afturreka.

28. gr.

Sérstakar tegundir póstkrafna.

1. Þegar um innlendar póstkröfur er að ræða, sem engin sending fylgir og skilað er til flutnings að minnsta kosti 5000 póstkröfum með samhljóða upphæðum, getur póst- og símamálastjórnin heimilað, að á póstkröfunni séu tilgreindar tvær mismunandi upphæðir, lægri upphæð, sem er miðuð við greiðslu innan eins mánaðar en hærri, ef greiðslan fer fram í næsta mánuði þar á eftir.
2. Hafi greiðslan ekki farið fram innan þessara tveggja mánaða, skal póstkrafan strax endursend.
3. Kröfur, sem neitað er, svo og kröfur á menn, sem fluttir eru úr póstumdæminu, skal þó endursenda strax, en á þær síðartöldu skulu póststöðvarnar, eftir því, sem mögulegt er, rita hið nýja heimilisfang, áður en þau endursenda þær.
4. Slíkar tveggja upphæða póstkröfur skal rita á sérstök eyðublöð, sem póst- og símamálastjórnin gefur út, en sendandi ber allan kostnað af útgáfu eyðublaðanna.
5. Burðargjald fyrir slíkar póstkröfur skal miðast við hærri upphæðina.

29. gr.

Póstinnheimtur. Hámarksupphæð m. m.

1. Pósturinn tekur á móti til innheimtu innanlands alls konar kröfum, sem eiga að greiðast án kostnaðar, svo sem kvittunum, vörureikningum, víxlum, tékkum, vaxtamiðum, arðmiðum o. s. frv. og kemur fénu til eigenda. Póststofur og póstaftargreiðslur annast þessi störf.
2. Pósturinn annast ekki afsagnir á kröfum, er eigi eru greiddar, eða nauðsynlega málsókn, en afhendir skjölin öðrum manni, t. d. málafærslumanni sé þess óskað.
3. Hámark póstinnheimtuupphæðar má vera hið sama og fyrir póstávisanir.
4. Verðskjöl, sem send eru til póstinnheimtu, skulu vera kvittuð af sendanda. Stimpilskyld skjöl skulu og vera stimpluð.
5. Póstinnheimtu mega fylgja skjöl (farmskirteini og því um líkt), sem varða kröfuna og eiga að afhendast skuldunaut við greiðslu, en aftur á móti hvorki bréf eða orðsendingar, er komið geta í stað bréfavíðskipta milli sendanda og skuldunauts. Séu fylgiskjöl með kröfunni, skulu þau heft við hana.

30. gr.

Póstinnheimtur. Umbúnaður.

1. Innheimtukröfur skulu færðar á skrá, og notað til þess eyðublað, sem póst- og símamálastjórnin gefur út og fæst á póststofum og póstaftargreiðslum.
2. Á sama eyðublað má setja allt að fimm kröfur frá sama sendanda til sama skuldunauts, eða sem eiga að innheimtast á sama stað hjá mismunandi skuldunautum. Kröfurnar eiga að vera fallnar í gjalddaga eða falla í gjalddaga sama daginn. Upphæð þeirra samanlögð má ekki nema meiru en hámarksupphæð póstávisana.
3. Óski sendandi póstinnheimtu, að krafa, sem ekki fæst innheimt hjá skuldunaut, sé afhent öðrum manni á staðnum, skal það tilgreint á innheimtuskránni í at-hugasemdálki.
4. Hver krafa skal greidd að fullu, en póstnaður má eigi taka á móti afborgun á henni.
5. Innheimtuskrá og tilheyrandi kröfur skal láta í umslag og ritað utaná til póststöðvar þeirrar, sem annast innheimtuna. Utan á umslagið skal skrifa greinilega orðið „Póstinnheimta“ og aftan á umslagið nafn og heimilisfang sendanda. Séu

póstinnheimtubréf sett í bréfastakassa, og ekki greitt undir þau að einhverju leyti, skulu þau eigi flutt með pósti, heldur afhent sendanda.

31. gr.

Póstinnheimtur. Greiðslur.

1. Undir póstinnheimtubréf skal greiða sama gjald og fyrir ábyrgðarbréf sömu þyngdar til sama ákvörðunarstaðar.
2. Þegar krafan eða kröfurnar eru greiddar, skal fjárhæðin send kröfuhafa í póst-ávisun að frádregnum kostnaði.
3. Efst á hverja ávisun, sem send er fyrir póstinnheimtufé, skal póstaftgreiðandi rita orðið „póstinnheimta“ og festa við hana aftari helming innheimtuskrárinnar, þegar allar kröfur hafa verið greiddar, en séu kröfur endursendar óinnheimtar, skal þessi hluti innheimtuskrárinnar fylgja þeim og afhendast sendanda með kröfunum gegn kvittun.
4. Póstinnheimtur skulu afgreiddar af ákvörðunarpóststöð innan 14 daga að telja frá næsta degi eftir komudag þeirra þangað.

F. Gjaldfrjálsar sendingar.

32. gr.

Póstmálasendingar.

1. Burðargjald greiðist ekki undir póstmálasendingar og símamálasendingar. Sem póst- og símamálasending telst sérhver sending, sem send er innanlands milli deilda póst- og símamálastjórnarinnar og póst- og símstöðvanna innbyrðis, varðandi póst- og símaþjónustuna og þau störf, sem pósti og síma kunna að vera falin samkvæmt lögum, reglugerðum, samningum eða tilskipunum. Um póst- og símamálasendingar gilda ekki ákvæði þau um hámarksþyngd og hámarksstærð, sem sett eru um sendingar almennt.
2. Póstsendingar þessar skulu auðkenndar með orðinu „Póstmál“, „Símamál“ eða „Póst- og símamál“, eftir því sem við á.

33. gr.

Aðrar gjaldfrjálsar sendingar.

Sendingar með upphleyptu letri fyrir blinda menn, þar með talin blindrabréf, sem afhent eru opin til flutnings, eru undanþegin burðargjaldi sem og sérstökum gjöldum fyrir ábyrgð, hraðboðaflutning, fyrirspurnir og póstkörfur.

III. GREIÐSLUR PÓSTGJALDA. FRÍMERKI

A. Greiðslur póstgjalda.

34. gr.

Frimerkingaskylda.

1. Að því undanteknu, er segir í kaflanum „Gjaldfrjálsar sendingar“ (32. og 33. gr.) hér á undan, skulu allar tegundir sendinga vera borgaðar fyrirfram að fullu. Almenn bréf og bréfspjöld má þó senda óbörguð eða vanborguð en hið vangreidda gjald er þá tekið tvöfalt af viðtakanda.

35. gr.

Meðferð ófrimerktra eða vanfrimerktra sendinga.

1. Komi bréfapóstsending, sem greiða ber undir fyrirfram, ófrimerkt eða vanfrimerkt úr póstbréfakassa, skal láta sendanda vita, svo hann geti greitt það er á vantar.

Sé slíkt ekki hægt, skulu slíkar sendingar sendar áfram og afhentar viðtakanda gegn innlausnargreiðslu.

36. gr.

Gjöld fyrir vanborgaðar sendingar.

1. Til þess að fá afhent bréf, sem eigi er greitt undir að fullu fyrirfram, skal móttakandi greiða hið vantandi burðargjald tvöfalt.
2. Undir vissum kringumstæðum má semja við viðtakendur um, að þeir fái sendar til sín vanborgaðar og óborgaðar bréfasendingar og sendingar, sem annars eiga að vera fullborgaðar fyrirfram, gegn því að greiða burðargjaldið eftir á. Skal þá standa á sendingunni „Má láta ófrimerkt í póst“ og mega póstmenn þá ekki reikna gjöld af þeim eins og segir í 1. lið þessarar greinar, né neita flutningi, heldur skal frimerkja þau við afhendingu, samkvæmt töxtum og taka greiðsluna af viðtakanda um leið.
3. Þegar bréf hefur verið frimerkt fyrir staðartaxta, en á að fara út fyrir svæði það, er sú frimerking nægir fyrir, skal aðeins krafizt viðbótargjalds þess er á vantar, að bréfið sé fullfrimerkt fyrir hina lengri leið. Hafi bréfið verið ófrimerkt eða ekki nægilega frimerkt yfir hið fyrsta svæði, skal taka gjaldið eftir ákvæðum 1. liðs þessarar greinar.
4. Ákvæðinu í 13. gr. póstaganna um, að bréf, sem eitthvað er ritað utan á, svo að móttakandi geti ráðið af því, hvað þau hafi inni að halda, skal beitt þannig, að sérhver áritun fram yfir titil, nafn, heimilisfang viðtakanda og sendanda á almennum bréfum skal talin rituð svo, að viðtakandi geti ráðið af því, hvað þau hafi inni að halda.
5. Aukagjald það, sem 13. gr. póstaganna tiltekur um verðsendingar og böggla, skal taka:
  - a) Þegar sendingar þessara tegunda eru endursendar, af því að þeim verður ekki komið til skila.
  - b) Þegar sendingarnar eru endursendar eða áframsendar lengri veg, af því sendandi leggur svo fyrir.
  - c) Þegar sendingarnar eru sendar lengri veg, af því að hlutaðeigendur á hinum fyrsta ákvörðunarstað óska þess og bæta við áritunina nafni á annarri póststöð.
  - d) Þegar sendingarnar, eftir að hafa verið endursendar, en áður en þær eru fengnar sendanda í hendur, eru sendar að nýju, samkvæmt ósk hans.

Aukaburðargjaldið skal innheimta í hvert sinn, sem verðbréfasending eða böggull eru endursend, eða send lengri veg, og leggst það á sendingar þessar, þegar breyting á utanáskriftinni er einungis í því fólgin, að önnur póststöð er gerð að ákvörðunarpóststöð. Aftur á móti er eigi hægt að senda þessar sendingar með aukaburðargjaldi, þegar breytt er um viðtakanda, og verður þá að greiða undir sendingarnar fullt burðargjald að nýju.
6. Bréfasendingar, sem endursendast eða afgreiðast til annars staðar, eru eigi aukaburðargjaldi undirorpnar, en til þess að geta notið þeirra hlunninda, verður að skila sendingum þessum á ný í hendur póstmanns, en ekki láta þær í póstbréfakassa. Sé það gert, skoðast þær sem settar á póst að nýju og ber þá að greiða burðargjald af þeim eftir ákvæðum 1. liðs í þessari grein.
7. Skyldan til þess að greiða eftirá ógöldið póstfé, er um getur í 13. gr. póstaganna,

næstíðustu málsgrein, hvílir á öllum öðrum en ríkisforseta og stjórnarvöldum. Skylda þessi kemur til greina, þegar sendingin hefur eigi komizt til skila, er óskemmd að utanverðu og sendanda er gefinn kostur á, að taka við henni aftur.

Sendandi getur ekki komizt hjá greiðsluskyldu með því að breyta áritun á sendingunni, og póst- og símamálastjórnin er heldur ekki skyldug til þess að selja sendinguna til að taka greiðslu af andvirðinu.

8. Við endur- eða áframsendingu sendinga, sem aukaburðargjaldi eru undirorpnar, skal eigi reikna tryggingargjöld, ábyrgðargjald, póstkröfu- eða póstávisunargjald. Hraðboðagjald reiknast heldur ekki að nýju, ef hraðboðasending er áframsend yfir lengra svæði, án þess að tilraun hafi verið gerð til að skila sendingunni með hraðboða á hinum upprunalega ákvörðunarstað.
9. Á endursendar eða áframsendar gjaldfrjálsar sendingar leggst ekkert gjald við afhendingu.

37. gr.

Hvernig greiða skal póstgjöld.

1. Greiðsla póstgjalda fer fram með þrennu móti:
  - a) Með því að líma frímerki á sendinguna fyrir gjöldum þeim, sem hún er undirorpin.
  - b) Með ástimplun á sendingar með frímerkingarvélum.
  - c) Með því að greiða í reiðu fé.
2. Almenn bréfastöðsending, sem sendandi greiðir burðargjald undir, skal vera með álimdum frímerkjum, er nemi burðargjaldinu, eða ástimplun frímerkingarvélar.

Sendingar, sem ekki má flytja ófrímerktar og þar af leiðandi verður að skila til flutnings við disk, svo sem ábyrgðarsendingar, verðsendingar, póstávisanir, póstkröfur og böggjar, skulu vera frímerktar fyrir burðargjaldinu, og ber sendendum sjálfum að líma frímerkin á sendingarnar. Frímerki má þó aldrei líma á póstkröfueyðublöð, ef sending fylgir, heldur ber að setja þau á sendinguna sjálfa, nema böggla, þá limast þau á fylgibréfið.
3. Gjaldfrjálsar sendingar sendast ófrímerktar. Innrituð blöð og tímarit og bréfasendingar án utanáskriftar, skal greiða undir með peningum. Önnur gjöld, svo sem tryggingargjöld, ábyrgðargjöld, gjöld undir póstávisanir og póstkröfur, hraðboðagjöld og gjald fyrir móttökukvittun, má ýmist greiða í reiðu fé eða með frímerkjum eða ástimplunum frímerkingarvéla.
3. Til þess að nota frímerkingarvél, þarf leyfi póst- og símamálastjórnarinnar, og má ekki taka neina vél í notkun fyrir en það leyfi er fengið, og vélin athuguð af póstmanni. Fé það, sem nota á til póstgjalda, greiðist fyrirfram. Nánari reglur setur póst- og símamálastjórnin.
4. Póststöðvarnar taka ekki við frímerkjum, sem greiðslum öðruvísi en álimdum á sendingar fyrir burðargjaldi þeirra.
5. Póstávisanir, póstkröfur og póstinnheimtur, skulu jafnan greiðast í reiðufé til póststöðvanna, en það telst íslensk mynt slegin og gjaldgeng, svo og banka-seðlar þjóðbankans og ávisanir útgefnar af ríkissjóði Íslands.

Um kaup póststöðva á tékkum og ávisunum gilda þessi fyrirmæli:

- a) Tékkar, útgefnir af ríkisstofnunum og opinberum embættum, viðurkenndum bönkum (ekki sparisjóðum), Reykjavíkurborg og stofnunum hennar, séu innleystir skilmálalaust og án ábyrgðar fyrir þann starfsmann, sem innleysir þá.
- b) Aðrir tékkar:

Tékkar, sem afhentir eru til greiðslu á því, sem póststöðvar eiga að taka á móti í viðskiptum, skulu innleystir skilmálalaust og án ábyrgðar

fyrir þann starfsmann, sem við þeim tekur, *ef þeir eru innan við þá hámarksupphæð*, sem póst- og símamálastjórnin ákveður á hverjum tíma. Ef þeir eru hærri að fjárhæð, skal spyrjast fyrir um innstæðu í bankanum áður en þeir eru innlestir.

Tékkarnir skulu stílaðir á viðkomandi póststöð.

Þeir mega ekki vera hærri en andvirði viðskiptanna.

Tékkum, sem ekki eru til greiðslu á viðskiptum við póststöðina, skal vísað frá.

Frá þessu má þó gera undantekningu á þeim stöðum, sem bankar eru ekki eða bankaviðskipti, en þá á að kynna sér fyrst, hvort innstæða er fyrir hendi á reikningi þeim, sem vísað er á. Ef innstæða er ekki fyrir hendi, á skilyrðislaust að synja innlausn á tékkum.

Alla tékka, sem ekki er hægt að innleysa á staðnum, skal senda aðalgjaldkera pósts og síma, Reykjavík, með fyrstu póstferð sem fellur.

B. Frímerki og frímerkingarvélar.

38. gr.

Ýmsar tegundir frímerkja.

Til burðargjaldsgreiðslu skal auk ástimplana frímerkingarvéla, sem póst- og símamálastjórnin hefur viðurkennt, nota frímerki þau, sem hún gefur út, bæði sérstök og áprentuð á spjaldbréf, loftbréf og bréfspjöld.

39. gr.

Frímerki fyrir almenning.

1. Frímerki, spjaldbréf, loftbréf, bréfspjöld og svarmerki eru á boðstólum fyrir almenning á öllum póststöðvum. Á bréfhirðingum eru þó aðeins til sölu algengustu frímerki.
2. Fyrir frímerki greiðist hið áprentaða verð þeirra, en fyrir spjaldbréf, loftbréf og bréfspjöld (einföld og tvöföld) nokkru herra en áprentað er.

40. gr.

Gildi frímerkja.

1. Frímerki eða frímerkingarstimpil á umslagi, sem þegar hafa verið notuð til póstpjarfa, má ekki nota á ný í sama tilgangi. Heldur ekki má nota frímerki, sem sett eru saman úr öðrum frímerkjum, eða eru yfirstrikuð eða óhrein, svo að þau líta út eins og þau hafi verið notuð áður. Frímerki, sem gengin eru úr gildi, samkvæmt auglýsingu póst- og símamálastjórnarinnar eru einnig ógild sem burðareyrir undir póstsendingar.

Aftur á móti má klippa gildandi frímerki út úr ónotuðum spjaldbréfum og nota eins og önnur frímerki.

Póst- og símamálastjórnin greiðir ekkert endurgjald fyrir frímerki, sem um of eru límd á sendingu, en sé tekið eftir því, eru þau ekki stimpluð.

2. Afstimplun frímerkingarvélar á öðru en umbúðum hlutaðeigandi sendingar, er ekki hægt að nota til burðargjalds.
3. Heimilt er að merkja frímerki með gegnumstungu (upphafsstöfum eða því um líku), en það skal vera gert á þann hátt, að auðsætt sé á frímerkinu, að það sé ekta og hafi eigi verið áður notað til póstpjarfa.

41. gr.

Skipti á frimerkjum og endurgreiðsla ástimplana frimerkingarvéla.

1. Það, sem gildið hefur verið fyrir frimerki, endurgreiðir pósturinn ekki, þótt frimerkjunum sé skilað aftur, en séu frimerkin ónotuð og ósködduð og alveg hrein má krefjast skipta á þeim við aðrar frimerkjategundir að sömu verðupphæð, og gilda um það þessar reglur:
  - a) Frimerki, sem póst- og símamálastjórnin auglýsir að falli úr gildi frá tiltekn-um degi að telja, fæst skipt gegn gildandi frimerkjum að kostnaðarlausu, sé það gert innan þess tíma, er þau ganga úr gildi.
  - b) Um skipti á ógildum frimerkjum við gildandi, verður að sækja um til póst- og símamálastjórnarinnar í hvert sinn, en póstafgreiðendum er óheimilt að annast slík skipti. Sama gildir og um ónotuð merki, gild eða ógild, sem einhverra hluta vegna hafa skemmt eða óhreinkast, og óskað er skipta á.
  - c) Gildandi frimerkjum geta menn fengið skipt á póststofum og póstafgreiðslum gegn 1% gjaldi af verði þeirra.
2. Þegar stimplast hefur skakkt í frimerkingarvél, getur notandi hennar fengið hið skakkt stimplaða en ónotaða burðargjald endurgreitt hjá viðkomandi póststöð.

42. gr.

Hvernig frimerkjum skal komið fyrir.

1. Þegar bréfaþótsending er frimerkt, skal jafnan, þegar því verður við komið, setja frimerkið í efra hægra horn utanáskriftarmegin á sendingunni. Frimerki, sem sett eru á bakhlið bréfa, bréfsþjalda eða prentspjalda, teljast ekki burðargjald. Á prent, sýnishorn og verzlunarskjöl skal setja frimerkið á umbúðirnar en ekki á innihaldið, hvorki að nokkru leyti né öllu.
2. Frimerki á bréf skal sett á umslagið. Frimerkið má ekki ná út yfir rönd bréfsins, né vera beygt um hana. Verðbréf eða ábyrgðarbréf þannig frimerkt, verða ekki tekin til póstflutnings. Á póstávisanir og fylgibréf skal frimerkið sett á hinn til þess ætlaða reit.
3. Séu fleiri frimerki en eitt notuð á verðbréf eða ábyrgðarbréf, sem hafa að innihaldi peninga eða verðskjöl, skulu þau sett á með millibili innbyrðis, er nemi minnst hálfri breidd frimerkis.
4. Frimerki fyrir burðargjaldi böggla límast á fylgibréf böggulsins.
5. Þegar pótsending er frimerkt, ber að gæta þess að nota hagkvæm verðgildi svo að frimerkin verði sem fæst á sendingunni.
6. Það sem segir í þessari grein um frimerkingu á einnig við um ástimplanir frimerkingarvéla.

43. gr.

Bann við að taka frimerki af sendingu.

Viðtakanda póstávisunar og fylgibréfs með böggli er óheimilt að taka frimerkin af þessum eyðublöðum og það enda þótt önnur frimerki að sömu upphæð séu sett á þau í staðinn.

Póstmanni er með öllu óheimilt að taka frimerki af sendingu, póstávisun eða fylgibréfi.

IV. AFHENDING SENDINGA Á PÓST

A. Áritun á sendingar m. m.

44. gr.

Hvernig utanáskrift skal hagað.

1. Sending, sem látin er á póst, skal bera greinilega og fullkomna utanáskrift. Að því undanteknu er segir hér á eftir, skal utanáskrift sendingar tilgreina hið rétta nafn viðtakanda svo og ákvörðunarpóststöðvar. Viðtakanda skal tilgreina með nafni, stöðu eða titli.
Firmanafn skal tilgreina að fullu, hvort heldur um er að ræða einstaklingsrekstur eða félag.
2. Þegar almenn innlend bréfaþóstsending, sem ekki hvílir póstkrafa á, á að sækjast á ákvörðunarpóststöðina, má tilgreina viðtakanda öðruvísi en með nafni sínu, þó ekki með öðru mannsnafni. Má í því skyni nota bókstafi, tölur, orð eða merki, er ekki geta leitt til misskilnings.
3. Á allar innanlandssendingar má setja stytta utanáskrift eða utanáskrift eins og greint er í 2. lið, ef jafnframt er á sendingunni tilgreint fullt nafn manns eða firma, sem sér um afhendingu sendingarinnar til hlutaðeiganda. Sá maður eða firma telst þá viðtakandi sendingarinnar að því er til póstmeðferðar tekur.
4. Í kaupstöðum og kaupþúnum, þar sem bréfaburði hefur verið komið á fót, skal í utanáskrift tilgreina götu og húsnúmer eða nafn hússins, og ef svo ber undir, hæð í húsi, „bakhús“ o. s. frv.
5. Búi viðtakandi ekki á þeim stað, sem ákvörðunarpóststöðin er, ber að setja nafn á bústaðnum í utanáskriftina.
6. Hafi viðtakandi pósthólf, ber að geta þess í utanáskriftinni, ef hægt er, t. d. „Pósthólf nr.125“.
Sendingar, sem sækjast eiga á póststöð af viðtakanda, skal merkja „Verður sótt“ eða „Poste restante“.

45. gr.

Hvar utanáskrift á að vera.

1. Á verðbréfum eða ábyrgðarbréfum, er hafa peninga eða annað verðmæti að innihaldi, skal utanáskriftin og aðrar áritanir sendanda (svo sem tilgreining verðsins o. fl.) vera á umslaginu sjálfu.
Á verðböggjum, er hafa að innihaldi peninga, verðbréf, gull, silfur eða aðra dýrmæta muni, skal utanáskriftin sett á sjálfar umbúðirnar, eða þá á merkiseðil úr lérefti eða haldgóðum pappa með málmkóssa og skal þar í gegn þræða seglgarnið, sem böggullinn er reyrður með.
2. Utanáskriftina skal jafnan setja á sendingu eftir lengd hennar. Nafn ákvörðunarpóststöðvarinnar skal setja í hægra horn utanáskriftarmegin á sendingunni eða merkiseðlinum. Á framhlið ber að skilja eftir nægilegt autt rúm til frímerkingar og stimplunar á sendingunni, svo og til þess að koma fyrir nauðsynlegum áritunum og merkimiðum varðandi sjálfa póstpjónustuna.
3. Utanáskriftin og aðrar áteiknanir á sendinguna skulu gerðar þannig, að auðvelt sé að lesa þær. Umslög, umbúðir og merkimiðar sendinga mega því ekki vera með litum er gerir lesturinn örðugan. Þá má heldur ekki setja auglýsingar, prentaðar eða myndaðar þannig á framhlið sendingar, að utanáskriftin verði ógreinileg þeirra vegna.
Bréfaþóstsendingar, hverju nafni sem nefnast, verða ekki teknar til póstflut-

ings, ef utanáskriftarfletinum er skipt í reiti, einn eða fleiri undir áframhaldandi utanáskriftir.

4. Á verðsendingum, ábyrgðarsendingum, póstaðvísunum og póstkröfueyðublöðum, mega hvorki utanáskrift né aðrar áteiknanir vera gerðar með ritblýi, litblýanti eða anilínpennta.
5. Allar utanáskriftir og áletranir, sem nefndar eru í þessari grein, skulu gerðar með þeirri letur- og tölugerð, sem tíðkast á Íslandi.

46. gr.

Rúðuumslæg.

1. Utan um ábyrgðarsendingu, sem ekki hefur peninga að innihaldi, svo og almenn bréf með eða án póstkröfu, er leyfilegt að nota svonefnd rúðuumslæg (þ. e. umslag með opi, þar sem hægt er að sjá í gegnum utanáskriftina á sjálfu innihaldinu) með þeim skilyrðum, sem hér greinir: Rúða umslagsins skal liggja eftir lengd þess og þannig komið fyrir, að utanáskriftin komi í ljós í sömu stefnu, og að hægt sé að setja á það dagstimpil. Hún skal vera svo stór, að auðvelt sé að lesa utanáskriftina, eins í tilbúnu ljósi, og þannig gerð, að hægt sé að rita á hana, ef með þarf. Aðeins utanáskriftin má sjást í gegn og skal innihaldið þannig brotið saman, að það geti ekki runnið til í umslaginu og og hulið utanáskriftina að neinu leyti. Utanáskriftin skal vera vel læsileg og gerð með bleki eða ritvél.

Sendingar í öðrum rúðuumslægum en þeim, sem hér er lýst, svo og sendingar í algerlega gagnsæju umslagi verða ekki teknar til flutnings.

47. gr.

Upplýsingar um sendanda. Merki.

1. Á böggla, póstkröfusingar, póstinnheimtubríf, fylgibréf og símapóstávisanir, skal ávallt setja nafn sendanda og heimilisfang, svo og á aðrar sendingar, þegar krafizt er móttökukvittunar fyrir þeim.
Þetta skal sett þannig á sendingarnar, að eigi verið ruglazt á því og utanáskrift viðtakanda, og að nóg autt rúm sé skilið eftir á efri framhlið til frímerkingar, stimplunar og fyrir áteiknanir og merki varðandi póstpjónustuna sjálfa.
2. Á framhlið ábyrgðarsendinga og verðsendinga má ekki líma nein merki eða miða, sem póstpjónustunni eru óviðkomandi. Á almennar sendingar má því aðeins líma slík merki á framhliðina, að þau líkist ekki frímerkjum eða ástimplunum frímerkingarvéla, og þer þá að setja slík merki í neðra vinstra horn á framhlið sendingarinnar.

Á póstaðvísanir má aðeins líma slík merki á afklippinginn.

B. Hvenær og hvernig setja skal sendingar á póst.

48. gr.

Hverjum skila skal sendingum til flutnings.

1. Póstsendingum má skila til flutnings annaðhvort beint til póststöðvar, eða setja þær í bréfakassa eða skipsbréfakassa, eða fá þær í hendur póstum og bifreiðastjórum sérleyfisbifreiða.

49. gr.

Sendingar afhentar á póststöðvum.

1. Öllum sendingum má skila til flutnings í póststöðvum meðan þær eru opnar, en til þess að sendingarnar fari með ákveðnum póstum, verður að skila þeim innan þess tíma, sem tiltekinn er af viðkomandi póststöð.
2. Eftirgreindum tegundum póstsendinga er ekki hægt að skila til flutnings nema í póststöð:

Verðsendingum, ábyrgðarsendingum, bögglum, póstávisunum, póströfu-sendingum, blöðum og tímaritum, sem send eru samkvæmt 1. gr. h. póstlaganna.

50. gr.

Viðtökukvittanir.

1. Sendandi verðsendingar, ábyrgðarsendingar, póstávisunar og bögguls með eða án póströfu fær kvittun póststöðvarinnar fyrir viðtökunni.
2. Séu margar sendingar frá sama sendanda til sama viðtakanda settar á póst samtímis, má póstmaður nota sömu kvittun fyrir þær allar.

Óski sendandi hins vegar að fá sérstaka viðtökukvittun fyrir hverja sendingu eða nokkrar þeirra, skal það gert.

3. Viðtökukvittanir má einnig láta í té í sérstakar póstkvittunarbakur, sem póst- og símamálastjórnin býr til og eru til sölu á póststöðvunum. Skal sendandi sjálfur rita sendingarnar í bókina eins og hinar prentuðu fyrirsagnir benda til og kvittar póstmaður síðan fyrir. Sendingarnar skulu jafnan liggja í sömu röð og þær eru innfærðar í bókina.

Sömu kvittanabók má aðeins nota af einum og sama sendanda, og ekki má nota hana við afhendingu sendinga á póst, nema við eina og sömu póststöð, nema með sérstöku leyfi póst- og símamálastjórnarinnar.

4. Nú er sendandi sendingar, sem kvittað er fyrir, sjálfur í þjónustu póstsins, og má hann þá ekki sjálfur rita sér kvittun fyrir viðtöku sendingarinnar á póst, heldur verður annar póstmaður að gera það.
5. Séu meir en 20 sendingar, sem kvittað er fyrir, settar á póst samtímis af sama sendanda, svo að ritun fullkominna viðtökukvittana þegar í stað mundi tefja afgreiðslu annarra til muna, eða valda truflun á störfum póststöðvarinnar, er heimilt að búa út bráðabirgðakvittun fyrir allar sendingar í einu.

Á slíka kvittun er þá aðeins sett tala sendinga af hverri tegund, og samantölögð upphæð póstávisana.

Jafnskjótt og hægt er, fær sendandi fullkomnar viðtökukvittanir í skiptum fyrir bráðabirgðakvittunina.

6. Viðtökukvittanir þessar eru ókeypis, og eru því aðeins gildar, að þær séu gefnar á eyðublaði póst- og símamálastjórnarinnar eða í póstkvittunarbók.

51. gr.

Sendingar settar í bréfastakassa.

1. Í öllum kaupþúnum landsins lætur póst- og símamálastjórnin koma fyrir bréfastakössum á eða við póststöðvarnar og í stærri bæjum víðar eftir því sem henta þykir, enn fremur í farþegaskipum þeim, sem hafa fastar áætlunarferðir og á afgreiðslum helztu sérleyfisbifreiðastöðva. Í kassa þessa má aðeins láta almenn bréf, spjaldbréf, loftbréf, bréfspjöld, prent, sýnishorn og verzlunarskjöl. Ekki má þó láta í kassana sendingar, sem eru svo stórar, að hætta sé á, að þær festist eða, sem yfir höfuð þarf að þvinga í kassana á einhvern hátt.
2. Burðargjald fyrir sendingar, sem látnar eru í bréfastakassa, má ekki fylgja í peningum, heldur skulu sendingarnar vera frímerktar. Ófrímerkt lokuð bréf er þó

heimilt að setja í kassa, en viðtakandi er þá krafinn um tvöfalt það burðargjald, sem á þær vantar.

3. Bréfastassar eru tæmdir á þeim tímum, er póst- og símamálastjórninni þykir bezt henta á hverjum stað.

52. gr.

Sendingar afhentar landpóstum eða bifreiðastjórum, sem flytja póst.

1. Almennar bréfastassendingar má afhenda landpóstum og bifreiðastjórum, sem flytja póst til póstagninga á næstu póststöð, og skal þá burðargjaldið fylgja í peningum, ef sendingarnar eru eigi frímerktar. Þegar svo stendur á, að bifreiðastjóri sérleyfisbifreiðar flytur slíkar sendingar til ákvörðunarstaðar, án þess að þær sæti póstmeðferð á fyrstu póststöð, má ekki greiða fyrir þær staðarburðargjald, heldur skulu þær frímerktar með ríkisburðargjaldi.

C. Hraðboðasendingar. Móttökukvittun.

53. gr.

Hraðboðasendingar.

1. Í þeim kaupstöðum, þar sem daglegum útburði bréfastassendinga hefur verið komið á fót, fást sendingar eða tilkynningar um komu þeirra bornar út til viðtakanda með sérstökum hraðboða, þegar er þær eru komnir til ákvörðunar-póststöðvarinnar. Fyrir slíkan útburð greiðir sendandi sérstakt gjald, sem ákveðið er í gjaldskrá um póstburðargjöld.

Hraðboðagjald er ekki hægt að greiða fyrir blöð og tímarit, sem send eru samkvæmt 1. gr. h. póstaganna né utanáskriftarlaugar sendingar.

2. Hraðboðasendingu skal merkja greinilega með orðinu „Exprès“ eða „Hraðboði“ og skal það ritað á sendinguna við nafn ákvörðunarpóststöðvarinnar. Þegar um er að ræða böggulsendingar, skal einnig rita það á fylgibréfin.

54. gr.

Móttökukvittun.

1. Sendandi verðsendingar, ábyrgðarsendingar, póstávisunar eða bögguls getur fengið kvittun fyrir því, að sendingin hafi verið afhent réttum aðila. Kvittunin undirritast af þeim, sem kvittar fyrir sendingunni. Sé kvittun undirrituð af umboðsmanni viðtakanda, skal undirskriftin vottuð af póstmanni. Náist ekki til viðtakanda eða umboðsmanns, ritar póstmaður á afhendingarpóststöðinni undir kvittunina og vottar um leið, hver kvittað hafi fyrir sendingunni í póstbókunum.

Fyrir móttökukvittun skal sendandi greiða sérstakt gjald samkvæmt gjaldskrá um póstburðargjöld.

Þegar beðið er um móttökukvittun fyrir sendingu annarri en símapóstávisun, skal sendandi fylla úr sérstakt eyðublað, sem póststöðin lætur í té. Eyðublað þetta skal festa við sendinguna, með pappírsklemmu eða á annan líkan hátt, en ekki skal telja það með þyngd sendingarinnar, þegar hún er vegin. Á sendinguna sjálfa skal rita stafina AR. Þegar sendandi símapóstávisunar óskar móttökukvittunar skal setja stafina AP í skeytið, og annast þá útborgunarpóststöð ávisunarinnar um, að sendandi fái móttökukvittun póstleiðis til baka.

V. SKIL SENDINGA TIL VIÐTAKENDA

A. Afhending sendinga almennt.

55. gr.

Hvernig afhenda má sendingar.

1. Sendingar má afhenda viðtakendum með eftirfarandi hætti:
  - a) Á pósthólinni sjálfri, er þær eru sóttar.
  - b) Með útburði af póstsins hálfu á heimili viðtakenda.
  - c) Með því að láta þær í pósthólf, er viðtakendur leigja á pósthólfvunum. Viðtakandi sendingar getur, ef svo ber undir, fengið sendingu afhenta á annarri pósthólf en ákvörðunarpósthólinni, ef hann óskar þess, og hægt er að verða við beiðni hans án sérstakra óþæginda eða tafa á afgreiðslu póstsins.
2. Sending, sem á er ritað „Sækist“, „Poste restante“, eða því um líkt afhendist aðeins á ákvörðunarpósthólf.
3. Ef vísað er á sendingu til margra, má skila henni, hverjum þeirra, sem vera skal.
4. Almenn bréfaþótsending, sem viðtakandi er tilgreindur öðruvísi á en með réttu nafni, er afhent þeim, sem sýr um hana og getur skýrt nákvæmlega frá, hvernig utanáskriftinni sé hagað.
Ef margir gera kröfu til slíkrar sendingar og geta skýrt nákvæmlega frá utanáskriftinni, er sendingin ekki afhent, heldur með hana farið sem óskila-sendingu.
5. Hafi maður orðið gjaldþrota, og bú hans tekið til skiptameðferðar, má afhenda skiptaráðendum, eftir beiðni þeirra, allar lokaðar bréfa- og höggla-sendingar, svo og pósthólf- og pósthólfúávisanir, nema almenn bréf, sem árituð eru „einkabréf“ eða á annan hátt bera með sér, að þau séu einkabréf.
6. Verði hlutafélag, verzlunarfélag, kaupfélag og hvers konar félagsstofnun, sem tilkynnt er til hlutafélagaskrár eða samvinnufélagaskrár gjaldþrota og tekið til skiptameðferðar, skal eftir kröfu skiptaráðenda skila þeim, er skiptin annast, öllum pósthólf-sendingum.
7. Sendingar til manna, sem sitja í fangelsi, skal afhenda eftir því, sem reglugerð fangelsisins mælir fyrir eða þá rannsóknardómaranum.
8. Sendingar, sem dómara eða lögreglustjórar eða önnur yfirvöld, er með sérstökum lögum hafa öðlzt slíkt vald, úrskurða að skuli afhentar sér, skal afhenda samkvæmt úrskurðinum.
9. Sendingar til ómyndugra má afhenda þeim, sem að lögum hafa foreldra- eða fjárhaldsrétt yfir þeim.
10. Sendingar til manna, sem látnir eru, skal afhenda þeim, er búin hafa til meðferðar, nema sending beri það með sér með áritun eða á annan hátt, að hún hafi átt að afhendast viðtakanda persónulega, og er hún þá endursend, með viðeigandi skýringu áritaðri á sendinguna sjálfa.

56. gr.

Útburður pósthólf-sendinga.

1. Í kaupstöðum, þar sem bréfaútburði hefur verið komið á fót, eru almennar bréfaþótsendingar, pósthólf-blöð og tilkynningar um ábyrgðar- og verðsendingar, pósthólfúávisanir og höggla bornar út til viðtakanda.
2. Almennar bréfaþótsendingar teljast löglega afhentar, er bréfferi hefur fengið

viðtakanda þær í hendur sjálfum, eða einhverjum á heimili hans, eða látið þær í gegnum þar til ætlað op á hurð að íbúð viðtakanda eða bréfastassa.

Ólögleg telst aftur afhending sendingar, ef bréfberi skilur hana eftir í annarri íbúð, þótt í sama húsi sé eða biður einhvern fyrir hana, sem ekki er heimilismaður sama heimilis og viðtakandi.

3. Séu ekki sérstakar ástæður fyrir hendi, skilar bréfberinn póstsendingum af sér í sömu röð og bústaðir viðtakenda liggja í leið hans.
4. Geti bréfberi ekki skilað sendingum, er gerð tilraun til afhendingar með næsta útburði á eftir.

Beri sú tilraun ekki árangur, er farið með sendingarnar sem óskilasendingar.

57. gr.

Uppsetning einkapóstkassa.

1. Í Reykjavík og annars staðar í landinu, þar sem daglegur bréfaútburður fer fram, getur forstöðumaður pófstöðvar sett það skilyrði fyrir útburði póstsendinga í hús á útburðarsvæði pófstöðvarinnar, að húseigandi setji upp póstkassa undir þann póst, sem í húsið á að fara. Þó má setja bréfarifur í hurðir íbúða í stað póstkassa, þegar forstöðumaður pófstöðvarinnar fellst á það.
2. Gerð slíkra póstkassa eða bréfarifa, svo og staðsetning þeirra, er háð samþykki forstöðumanns hlutaðeigandi pófstöðvar.
3. Þess má krefjast, að póstkassar séu settir upp á neðstu hæð stórhýsis fyrir alla íbúa þess, eða við hlið eða girðingu húsa, sem ekki liggja að umferðarvegi, eða við veg, vegamót o. þ. l. í útjöðrum bæja eða utanbæjar.
4. Fyrirmæli um uppsetningu póstkassa eða bréfarifa skulu tilkynnt í ábyrgðarbréfi, og tiltekinn frestur til uppsetningar.
5. Nú hlýðir húseigandi ekki fyrirmælum þessum innan hins tiltekna frests, án þess að hafa fært fram gildar ástæður, og tekur póst- og símamálastjórnin þá ákvörðun um, hvort útburði til hússins skuli hætt eða hvort ákvæðum samkv. 22. gr. póstlaga skuli beitt.

58. gr.

Afhending sendinga á pófstöðvum.

1. Á vissum pófstöðvum geta menn fengið leigð sérstök hólfi, sem bréfastótsendingum þess, er leigir, er raðað í, og teljast sendingarnar þar með afhentar og á ábyrgð viðtakanda.
2. Bréfa- og blaðasendingum og tilkynningum um ábyrgðarsendingar, verðsendingar, póstávísanir og böggla er raðað í hólfi svo fljótt sem unnt er eftir aðgreiningu aðkomins pósts.

Þær sendingar, sem hólfnum stendur á, eru að jafnaði látnar í hólf, en leigutaki getur ekki krafizt, að sendingar, sem ekkert hólfnum er á, verði látnar í hólfi. Það er þó gert, sem aðalregla, en pófstöðin á staðnum ábyrgist ekki að svo verði gert.

3. Innanbæjarsendingar til pósthólfsleigjanda eru settar í pósthólf hans á sama hátt og aðrar sendingar, nema
  - a) leigutaki hafi skriflega æskt þess við forstöðumann hlutaðeigandi pófstöðvar, að innanbæjarsendingar til hans séu bornar út með bréfberum, enda standi þá pósthólfsnúmerið ekki á þeim, eða
  - b) að á innanbæjarsendingar til pósthólfsleigjanda standi orðin „Berist út“ eða önnur svipuð áritun frá sendanda um, að bréfið skuli ekki sett í pósthólf.
4. Í pósthólf er ekki raðað hraðboðasendingum, símapóstávísunum eða flugpóstsendingum, nema alveg öruggt sé, að þær með því móti komist viðtakanda fyrr í hendur en með útburði, sérstökum eða almennum.

5. Leigutaki pósthólfs getur ekki krafizt þess, að sendingar til annarra en hans sjálfs séu látnar í pósthólf, og póstmönnum er ekki skylt, nema samþykki hlutaðeigandi forstöðumanns sé áður fengið, að raða bréfum til annarra en leigutaka sjálfs í hólf hans, enda þótt númer pósthólfsins sé ritað á bréfin. Raðist slíkt bréf samt sem áður í hólf, án þess eftir sé tekið, ber póststöðin eða póst- og símamálastjórnin enga ábyrgð á afleiðingunum, sem það kynni að hafa í för með sér.
6. Á meðan leigutaki hefur pósthólf á leigu, fær hann til afnota ókeypis einn lykil að hólfinu, sem skila ber á póststöðina, þegar leigu er lokið. Vilji leigjandi fá fleiri lykla, verður hann að greiða fyrir þá.
Tapi leigutaki lykli, verður hann að kaupa nýjan, og að auki kosta þá breytingu á læsingunni, sem nauðsynleg er til þess að ekki verði komizt í hólfíð með hinum fyrri lykli, ef leigutaki óskar eftir slíkri lagfæringu. *Pósthólf fást ekki opnuð af póstmönnum til afhendingar á pósti úr þeim, nema alveg sérstakar ástæður séu fyrir hendi. Börnum er alls ekki afhentur póstur úr hólfunum.*
7. Leigutími pósthólfs er eitt ár í senn. Leigugjaldið er mismunandi eftir stærð hólfa, og ákveður póst- og símamálastjórnin hversu hátt það skal vera. Leigugjaldið greiðist fyrirfram og fæst ekki endurgreitt, þótt leigutaki hætti að nota hólfíð áður en leigutími er útrunninn. Leigutaka er óheimilt að framselja pósthólf til annarra, nema með leyfi hlutaðeigandi forstöðumanns og þá aðeins fyrir þann tíma, sem leiga er greidd fyrir.

59. gr.

Afhending sendinga í bréfastakassa.

1. Á leiðum innansveitarpósta geta menn, sem húa fjarri póstleiðinni eða eiga langt að sækja til póststöðvar, í samráði við hlutaðeigandi póststöðvar og með samþykki póst- og símamálastjórnarinnar fengið almennar bréfastakassur og tilkynningar um aðrar sendingar settar í sérstaka kassa, er komið sé upp meðfram póstleiðinni. Kassar þessir skulu vera af þeirri gerð, er póst- og símamálastjórnin samþykkir og festir þannig niður, að ekki sé hægt að nema þá burtu, án þess að ummerki sjáist.
Séu fleiri býli saman um slíkan kassa, skal einhver einn hafa lykлавöld og bera ábyrgð gagnvart öðrum viðtakendum á sendingum þeim, er hann tekur úr kassanum. Greiðsla eða þóknun fyrir slíkt starf er póst- og símamálastjórninni óviðkomandi og um sendingar, er póstur lætur í slíka kassa og þangað eiga að fara, gildir hið sama og um sendingar, sem raðað er í pósthólf, að þeim telst réttilega skilað á þennan hátt, og ber póst- og símamálastjórnin enga ábyrgð á þeim eftir það.

60. gr.

Afhending póstsendinga.

1. Póstur, sem kemur til ákvörðunarpóststöðvar, skal vera tilbúinn til afhendingar viðtakendum eins fljótt og auðið er.
Bréfastakassur (þar með talin póstarituð blöð) gengur ávallt fyrir prenti, sýnishornum, verzlunarskjölum og böggjum og mega þessar sendingar jafnvel, þegar svo ber undir, bíða til næsta dags, ef ekki hefur áður unnizt tími til þess að ganga frá bréfa- og blaðapósti.
2. Sé ekki hægt að koma póstarituðum blöðum í fyrsta útburð, án þess að tefja eða seinka útburði bréfa, fer afhending blaða fram í næsta útburði á eftir.
3. Hraðboðasending, eða tilkynning um slíka sendingu, er afhent viðtakanda eins

fljótt og unnt er, og er slík sending ekki látin bíða hins almenna útburðar póstsendinga úr sömu ferð.

Á þeim stöðum, þar sem bréfaútburði hefur verið komið á fót, fást þó slíkar sendingar eða tilkynningar ekki afhentar, nema á tímabilinu kl. 8—20 dag hvern.

4. Hraðboðasending, eða tilkynning um slíka sendingu, er aðeins borin út einu sinni, og takist þá ekki að afhenda hana, telst sendingin ekki lengur hraðboðasending, og fer þá um afhendingu hennar eins og annarra póstsendinga. Hraðboðagjald endurgreiðist ekki.
5. Sendendur póstsendinga geta ekki krafizt þess, að sendingum sé komið til skila á tilteknum dögum eða tíma, þótt þeir riti slík fyrirmæli á sendingar sínar.

B. Sérstök ákvæði um afhendingu verðsendinga m. m.

61. gr.

Tilkynningar um komu.

1. Viðtakandi verðsendingar, ábyrgðarsendingar, bögguls, póströfu, póstávisunar og innlausnarsendingar fær tilkynningu um, að sendingin sé komin á póststöðina, nema útburði þessara sendinga hafi verið komið á fót í viðkomandi umdæmi.

Enn fremur er viðtakanda send tilkynning um almenna bréfaþóstsendingu, ef hún er þannig á sig komin, að hún samlagast ekki öðrum sendingum í útburði eða ekki er hægt að raða henni í pósthólf, ef svo ber undir, vegna stærðar.

2. Fylgibréf almennra böggla og póstávisanir má nota í stað tilkynninga um þessar sendingar.

Séu margar sendingar til sama viðtakanda, er heimilt að tilkynna þær allar á sama tilkynningareyðublaði.

3. Tilkynningar þær, sem hér um ræðir, sendast viðtakendum sem fullgreiddar almennar bréfaþóstsendingar.
4. Fyrir tilkynningarnar er ekkert gjald tekið.

62. gr.

Afhending gegn kvittun.

1. Verðsendingar, ábyrgðarsendingar, almennir bögglar, póströfusendingar og póstávisanir (þar með taldar póströfuávisanir og símapóstávisanir) fást aðeins afhentar eða útborgaðar (ávisanir) gegn löglegri kvittun viðtakanda eða umboðsmanns hans.

Hafi sendandi gert athugasemd á sendingu um, að hún afhendist eingöngu viðtakanda sjálfum, ber honum að kvitta fyrir sendingunni og er þá kvittun umboðsmanns ekki tekin gild.

2. Fyrir sendingar til opinberra stofnana skal kvitta samkvæmt gildandi reglum þeirrar stofnunar, sem í hlut á.
3. Fyrir sendingu eða fjármuni til hlutafélags, kaupfélags, verzlunarfélags, banka, sjúkrasamlags og þvítíkra stofnana, skal kvitta af þeim, sem á hverjum tíma samkvæmt skriflegri tilkynningu frá forráðamönnum stofnananna til hlutaðeigandi póststöðvar, er veitt heimild til þess að taka við sendingunum eða fjármuninum í nafni stofnunarinnar.

Sendingar til félaga, sem ekki eru tilkynningarskyld eru afhentar þeim, sem félagsstjórn hefur tilkynnt póststöðinni, að megi kvitta eða á annan hátt getur sýnt fullnægjandi skilríki fyrir því, að hann megi taka við sendingunum.

4. Sendingar þær, sem nefndar eru í 1. lið og fara eiga til manns eða félags, sem orðið er gjaldþrota, afhendist samkvæmt ákvæðum 6. og 7. liðs 55. greinar.

5. Sendingar þær, sem nefndar eru í 1. lið og fara eiga til manns, sem látinn er, skal afhenda forráðamönnum dánarbúsins eða skiptaráðanda nema sendandi hafi óskar utanáskriftarbreytingar.
Skorist forráðamenn dánarbúsins eða skiptaráðandi undan því að taka við sendingunni, telst hún í óskilum og endursendist til upprunastaðar.
6. Sendingar þær, sem nefndar eru í 1. lið, og fara eiga til manna, sem liggja á sjúkrahúsum eða eru í sóttkví, og geta þess vegna ekki sjálfir kvittað fyrir sendingunum, skulu afhentar forstöðumönnum sjúkrahússins eða sóttvarnarstöðvarinnar, sem þá kvitta fyrir þeim í umboði sjúklingsins, nema þeir hafi gert aðrar ráðstafanir gagnvart póststöðinni um afhendingu slíkra sendinga til sín.

63. gr.

Skilríki um persónusönnun.

1. Sé verðsending, ábyrgðarsending, póstávísun eða almenn bögglassending sótt af viðtakanda sjálfum, er honum skylt að færa sönnur á, að hann sé sá, sem hann segist vera, ef póstmaður sá, er afhendir, ber eigi kennsl á hann né kannast við undirskrift hans. Þetta má gera með því, að viðtakandi sýni vegabréf eða nafnspjald, ökuskirteini, eða póstskilríkisspjald, eða vottorð manna, sem póstmaður þekkir.
2. Séu sendingar sóttar af sendimanni, og póstmaður sá, sem afhendir, kannast ekki við undirskriftina, ber viðtakanda að hafa hana vottfasta á kvittunarblaðinu (póstávísun eða fylgibréfi) eða láta sendimann sýna vottfasta yfirlýsingu um, að hann megi taka við sendingunum og kvitta fyrir þeim í bækur póststöðvarinnar. Slíkri yfirlýsingu heldur póststöðin eftir.
3. Til undirskriftar á kvittun má ekki nota firmastimpil eingöngu eða einkennisbókstafi.
4. Þegar maður vottar undirskrift, skal hann auk nafns síns einnig rita stöðu og heimilisfang. Sé sá, sem vottar, leigjandi að pósthólfi, er þó nægilegt að setja númer pósthólfsins í stað heimilisfangsins.

64. gr.

Póstskilríkisspjald.

1. Skilríkisspjald er fullgild heimild til þess að fá afhentar póstsendingar á póststöð. Skilríkisspjald getur hver maður fengið á póststofum og póstafgreiðslum en til þess þarf póstmaður sá, er lætur það af hendi, að þekkja manninn eða fá fulla tryggingu fyrir, að hann sé sá, sem hann segist vera.
2. Sá, er æskir skilríkisspjalds, skal afhenda ljósmynd af sér til þess að líma á skilríkisspjaldið, fæðingarvottorð og rita þar að auki nafn sitt á spjaldið. Gildistími skilríkisspjalda er samkvæmt ákvæðum alþjóðapóstsamningsins.

65. gr.

Umboð.

1. Umboð til þess að taka við og kvitta fyrir bókfærðum póstsendingum í nafni viðtakanda sjálfs, skal vera skriflegt, hljóða á nafn ákveðins manns, vera dagsett og undirritað af viðtakanda sjálfum.
Í hinu skriflega umboði skal taka fram, hvort það nái til allra tegunda bókfærðra sendinga, eða aðeins nokkurra þeirra.
2. Umboð til þess að taka á móti og kvitta fyrir sendingum til opinberrar stofnunar, skal gefið af hlutaðeigandi forráðamönnum í embættisnafni, samkvæmt þeim fyrirmælum, er um stofnunina gilda.

3. Umboð má einnig gefa símleiðis. Í skeytinu skal þá, auk umboðsins sjálfs, standa vottorð hlutaðeigandi simamanns, er sendir skeytið, um að frumrit umboðsins hafi verið sýnt honum og undirskriftin staðfest af útgefanda sjálfum eða með vottum. Enn fremur skal skeytið bera áritun þess simamanns, er við því tók, um að það hafi verið samanborið.
4. Frumrit umboðsins geymist hjá pósthöðinni. Vilji viðtakandi póstsendinga afturkalla gefið umboð, skal það gert skriflega til þeirrar pósthöðvar, er geymir umboðið. Eftir beiðni gefur pósthöðin þá ókeypis viðurkenningu fyrir því, að umboðið sé afturkallað.
5. Séu vandkvæði á fyrir hlutaðeigandi að láta frumrit umboðs af hendi við pósthöðina, t. d. vegna þess að það gildi einnig um viðskipti við aðrar stofnanir, má pósthöðin láta sér nægja staðfest afrit af frumritinu, en skyldur er þá umboðsmaður til að sýna frumritið, þegar þess er krafizt. Þegar frumrit þannig umboðs er sýnt, ritar postmaður dagsetninguna á afritið, og þegar afriti er skilað til geymslu, skal postmaður staðfesta það með því að geta þess á frumritinu.

66. gr.

Útborgun póstávisana, innlausn á póströfum og póstinnheimtum og ýmsar greiðslur.

1. Póstávisanir borgast út á ákvörðunarpósthöðinni. Sé ekki nægilegt fé fyrir hendi, má fresta útborgun þar til það er fengið.
2. Póströfusendingar eru ekki afhentar viðtakendum, nema þeir greiði um leið upphæð þá, sem hvílir á sendingunni.

Hafi sendandi póströfusendingar þó gefið fyrirmæli, meðan sendingin er í vörzlu pósthjónustunnar, um að afhenda hana án innheimtu póströfuupphæðar, eða með annarri upphæð en á henni stendur, er það gert.

3. Póstinnheimtu skal innleysa að fullu. Óski skuldunautur aðeins að greiða upp í hana, skal innheimta teljast óinnleyst og endursendast.

Séu margar innheimtur í sömu póstinnheimtusendingu, er skuldunaut heimilt að innleysa þær, sem hann vill, sé það gert að fullu, en láta aðrar óinnleystar. Þetta á þó aðeins við um sjálfstæða reikninga, en ekki fylgiskjöl eða nótur við reikning, sem á að innheimta.

4. Innlausnargjald fyrir vanfrimerktar eða ófrimerktar sendingar greiðist með frimerkjum, sem limast á sendinguna og ónýttast með dagstimpli.

67. gr.

Athugun á aðkomnum póstsendingum.

1. Komi verðsending eða ábyrgðarsending til ákvörðunarpósthöðvarinnar öðruvísi útbúin en fyrir er mælt í reglugerð þessari, þer að gera viðtakanda aðvart um það á tilkynningunni um sendinguna. Sama gildir og, ef umbúðir eru skaddaðar til muna, eða innsigli skaddað eða rofið.
2. Óski viðtakandi þess, að sending sé athuguð samkvæmt því, sem segir í 1. lið, er postmaður sá, er afhendir sendinguna, skyldur til að vera viðstaddur, meðan verið er að rannsaka hið ytra ásigkomulag hennar. Séu umbúðir skaddaðar, eða beri merki þess, að innihaldið hafi skaddast, getur viðtakandi krafizt þess, að postmaður sé viðstaddur, meðan sendingin er opnuð og innihaldið rannsakað, en það verður að gerast á pósthöðinni um leið og sendingin er afhent.
3. Þegar um er að ræða verðsendingu, sem á er ritað, að talið hafi verið í viðviðtöku, getur viðtakandi krafizt, að postmaður sá, er afhendir sendinguna, sé viðstaddur, meðan talið er í henni, enda sé það gert á pósthöðinni samstundis og afhendingin fer fram.

4. Sjáist engar skemmdir á sendingu, eða sé um að ræða verðsendingu, sem ekki hefur verið talið í af póstmanni við viðtöku, mega póstmenn ekki vera viðstaddir, þegar innihaldið er rannsakað.

C. Geymslutími sendinga á ákvörðunarpóststöðvum o. fl.

68. gr.

Geymslutími sendinga.

1. Geti ákvörðunarpóststöð ekki afhent sendingu vegna skakkrar eða ófullnægjandi utanáskriftar eða af öðrum ástæðum, t. d. vegna þess, að viðtakandi neitar að taka við henni, er dáinn eða fluttur burtu án þess að vitað sé, hvar hann er niður kominn, skal sendingin ekki geymd á póbststöðinni lengri tíma en með þarf, til þess að ganga úr skugga um, að henni verði ekki komið til skila. Sé ekki annað tekið fram í þessari grein, skal sending, sem þannig er ástatt um, að jafnaði ekki geymd lengur en mánuð, að telja frá næsta degi eftir komu hennar til ákvörðunarpóststöðvarinnar.
2. Sending, sem á er ritað, að skuli geymast þar til hennar verði vitjað, skal geymd viðtakanda allt að 3 mánuðum, að telja frá deginum eftir komu hennar til ákvörðunarpóststöðvarinnar.
3. Póströfur eru geymdar viðtakanda til innlausnar í 14 daga að telja, frá næsta degi eftir komu sendingarinnar til ákvörðunarpóststöðvarinnar. Sé póströfusinging árituð „Poste restante“ má hún geymast allt að 30 daga og sömuleiðis, ef sendandi hefur með áritun á sendinguna, sett þennan geymslufrest.

Hafi sendandi póströfusingingar óskað breytingar á póströfuupphæðinni, reiknast geymslutími að nýju, jafnlangur, að telja frá næsta degi eftir að ákvörðunarpóststöðin hefur fengið beiðnina um breytinguna.

4. Sendandi póstsendinga getur ákveðið styttri geymslutíma fyrir sendingu en hér er tiltekið, og ber honum þá að rita það á sendinguna. Skal það gert á áberandi stað utanáskriftarmegin á sendingunni, og sömuleiðis á fylgibréfið, þegar um þess konar er að ræða.
5. Þegar sending er áframsend, telst geymslutími hennar frá þeim degi, er hún kemur til hinnar nýju ákvörðunarpóststöðvar. Sé um að ræða áframsendingu milli póbststöðva á sama staðnum, reiknast þó enginn geymslutími að nýju.
6. Sending, sem ekki er hægt að afhenda viðtakanda innan hins tiltekna geymslutíma, telst óskilasending.

69. gr.

Útborgunargildi póstávisana.

1. Póstávisun (almenn, síma-, póströfu- og póstinnheimtuávisun) gildir til loka annars mánaðar á eftir þeim, sem hún er gefin út í.

Ávisun getur því gilt lengst í þrjá mánuði og stytzt í tvo mánuði.

2. Þegar útborgunargildi ávisunar er runnið út, má ekki borga hana út hvorki viðtakanda né sendanda.

Sendandi eða viðtakandi slíkrar ávisunar skal sækja um framlengingu á gildi hennar til póst- og símamálastjórnarinnar.

70. gr.

Frestur fyrir póstinnheimtur.

1. Póstinnheimtu skal sýna skuldunaut eins fljótt og auðið er, eftir komu sendingarinnar til ákvörðunarpóststöðvarinnar. Sé krafan eða kröfurnar þá eigi

- greiddar, skal skuldunaut gefinn kostur á að greiða þær innan 14 daga að telja frá næsta degi eftir að þær voru sýndar í fyrsta sinn. Fáí ákvörðunarpóststöðin áreiðanlegar upplýsingar um, að ekki sé hægt að ná til skuldunauts, eða neiti hann greiðslunni ákveðið við fyrstu sýningu, skal endursenda kröfuhafa innheimtuna án frekari aðgerða. Hafi sendandi lagt svo fyrir, að krafa skuli afhent öðrum en skuldunaut, eða endursend þegar í stað eftir fyrstu sýningu, skal það gert.
- Standi svo á, að ekki hafi verið hægt að koma því við að sýna skuldunaut kröfu, skal senda honum tilkynningu um komu hennar, og telst það jafngilt sýningu.

D. Breyting á utanáskrift. Afturköllun sendingar. Breyting póströfuupphæðar.

Áframsending. Fyrirspurn um sendingu.

71. gr.

Breyting á utanáskrift. Afturköllun sendingar.

- Meðan sending, sem skilað er til flutnings, er í vörzlu pósthjónustunnar, getur sendandi gert breytingar á því, sem hann hefur ákveðið um hana áður, látið breyta utanáskriftinni eða afturkallað hana úr póstinum.
- Beiðni um afturköllun sendingar eða utanáskriftarbreytingu á henni, skal senda viðtökupóststöðinni, og skal hún gerð skriflega á eyðublað, sem ætlað er til þessa, og fæst á pósthöðvunum.

Eitt og sama eyðublað má nota undir margar sendingar, settar samtímis á pósthöðvunum frá sömu pósthöð, frá sama sendanda til sama viðtakanda.

Þegar um bréf er að ræða, skal fylgja beiðninni fullkomin líking af umslagi eða utanáskrift sendingarinnar. Sé beiðnin varðandi pósthöðvun er líking af utanáskriftinni ásamt öllum atriðum, er til greina koma, rituð á venjulegan pappír.

Sé sá, sem beiðnina sendir, ekki kunnur pósthöðvunum á pósthöðvunum, skal hann færa sönnur á hver hann sé, á sama hátt og krafizt er við afhendingu verðsendinga og ábyrgðarsendinga.

- Þegar beiðni er um utanáskriftarbreytingu á sendingu, sem ekki er farin af stað frá pósthöðvunum, skal breytingin framkvæmd þar, og helzt af sendanda sjálfum.
- Beiðni um breytingu utanáskriftar eða afturköllunar sendingar, sem farin er af stað frá viðtökupóststöðinni, eða ekki er hægt að ná út úr pósthöðvunum áður en hann fer af stað, má senda pósthöðvunum eða símleiðis eftir ósk sendanda. Símleiðis skal jafnan senda beiðnina til ákvörðunarpósthöðvarinnar, þegar fullvíst þykir, að beiðnin nái ekki í tæka tíð að öðrum kosti.
- Kjósi sendandi, að slík beiðni sé send pósthöðvunum, skal hann greiða fyrir hverja beiðni sama gjald og undir einfalt ábyrgðarbréf.

Eigi beiðnir að sendast símleiðis, greiðir sendandi símskeytagjaldið. Varði beiðnin breytingu á utanáskrift bögguls eða afturköllun hans, er sendandi skyldur til að ábyrgjast greiðslu á hinu nýja flutningsgjaldi hans.

- Þegar afhenda á sendingu, sem hefur verið afturkölluð, verður sendandi, sem tekur við henni, að sanna heimild sína til hennar, á sama hátt og þegar um er að ræða afhendingu ábyrgðarsendinga, nema nafn sendanda standi á sendingunni eða hann geti sýnt kvittun pósthöðvarinnar fyrir því, að hann hafi skilað sendingunni til flutnings. Þegar svo ber undir, skal sendandi kvitta fyrir móttöku sendingarinnar á venjulegan hátt.
- Þegar innanríkisending er afturkölluð, er sendanda ekki endurgreitt burðar-

gjaldið, nema þegar svo sérstaklega stendur á, að sendingin er ekki farin af stað frá ákvörðunarpóststöðinni. Þá skal endurgreiða sendanda burðargjaldið sjálft en ekki önnur gjöld, sem á sendingunni hafa hvílt.

8. Þegar um einfalda leiðréttingu á utanáskrift er að ræða (án breytingar á nafni eða titli viðtakanda), getur sendandi sent beiðni sína beint til ákvörðunarpóststöðvarinnar, og koma þá fyrirmæli þessarar greinar ekki til greina.
9. Hvenær og hvernig aukaburðargjald skuli reiknað undir sendingar, sem vegna beiðni um utanáskriftarbreytingu eða afturköllun flytjast innanlands frá einni pósthöð til annarrar, er að finna í 36. gr. þessarar reglugerðar 3.—8. lið.

Aukaburðargjald leggst því aðeins á almenn bréf, að þau séu frimerkt eftir staðartaxta.

10. Sendandi pósthéimtu getur beið um breytta utanáskrift sendingarinnar til annarrar pósthöðvar en ákveðið var í fyrstu, eða afturkallað hana úr pósti. Enn fremur getur hann beið um að gera lagfæringar á innheimtuskránni, en þá skal ný skrá fylgja beiðninni. Að öðru leyti gilda um þessar sendingar sömu ákvæði og sett eru í þessari grein um sendingar, sem beiðst er utanáskriftarbreytingar á eða afturköllunar. Sé leiðrétting á innheimtuskrá send simleiðis, skal auk símaskeytagjaldsins einnig greiða pósthaldið.

Breyting eða leiðrétting á sjálfum innheimtunum er ekki leyfð.

72. gr.

Breyting póströfuupphæðar.

1. Meðan póströfusending er í vörzlu pósthjónustunnar getur sendandi beið um, að sendingin sé afhent viðtakanda án greiðslu póströfuupphæðar eða gegn greiðslu annarrar upphæðar (hærri eða lægri) en á sendingunni stendur.
2. Beiðnir um afnám eða breytingu á póströfuupphæð má senda bæði pósthleiðis og simleiðis og gilda um þær sömu reglur og nefndar eru í 71. grein um utanáskriftarbreytingar og afturköllun.
3. Þegar slík beiðni er send pósthleiðis, skal nýtt póströfueyðublað fylgja beiðninni og þegar um bögglasendingar er að ræða, nýtt fylgibréf.

73. gr.

Áframsending.

1. Hafi viðtakandi skipt um bústað, má senda sendinguna áfram til hans til annarrar pósthöðvar, hafi hún ekki verið afhent á ákvörðunarpósthöðinni. Áframsending póströfusendingar getur þó ekki fengið, ef geymslutími sá, sem ákveðinn er í 68. grein 4. lið fyrir þessar sendingar, er liðinn áður en beiðst er áframsendingar.

Venjulega almenna bréfaþóstsendingu má áframsenda, þótt búið sé að afhenda hana af ákvörðunarpósthöðinni, að því tilskildu, að sendingunni sé skilað aftur á pósthöðina, sem afhenti hana, óbreyttri að öðru leyti en því, að breytt sé um heimilisfang og ákvörðunarpósthöð.

Hafi pósthöðin aftur á móti — einkum þegar um prentsendingar er að ræða — grun um, að breyting hafi verið gerð á sendingunni eða um áframsendingu sé beið um í öðrum tilgangi en þeim rétta, verður ekki tekið við sendingunni aftur, nema undir hana sé greitt að nýju.

Áframsending annarra þóstsendinga en þeirra, sem að ofan getur, eftir að þær hafa verið afhentar á löglegan hátt, er ekki leyfð.

2. Nú er sending í flutningi áleiðis til ákvörðunarpósthöðvar og má þá, eftir beiðni viðtakanda, áframsenda hana til hans frá pósthöð á leiðinni, ef hægt er að ná sendingunni úr póstinum án óþæginda eða tafar á pósthflutningnum.

3. Beri sending, eða fylgibréf, ef svo ber undir, áritun á framhlið um, að hana megi áframsenda, skal það tekið til greina.
4. Beiðni um áframsendingu skal vera skrifleg og sendast þeirri pósthöð, sem á að áframsenda sendinguna.

Í beiðninni skal helzt, ef hægt er, geta þess hve langan tíma eigi að áframsenda sendingar til viðtakanda.

Sé enginn tími tilgreindur í beiðninni, gildir hún í næstu þrjá mánuði á eftir þeim, sem hún er send í, nema hún sé felld niður áður eftir beiðni viðtakanda.

Skriflega beiðni þarf ekki um áframsendingu almennra bréfaþótsendinga, sem þegar hafa verið afhentar.

5. Sé um aukaburðargjald að ræða undir sendingar vegna áframsendingar, reiknast það á sama hátt og um getur í 9. lið 71. greinar hér að framan um aukaburðargjöld vegna utanáskriftarbreytingar eða afturköllunar.
6. Þegar sending er áframsend, strikar pósthöðin, sem áframsendir, yfir hið upprunalega heimilisfang og staðarnafn og skrifar hið nýja í staðinn, og þar hjá orðið „Áframsent“ undirstrikað.
7. Póstávisun — almenna eða síma — má áframsenda pósthleidis eða símhleidis. Sé ávisun áframsend símhleidis, er símskeytagjaldið dregið frá hinni upprunalegu ávisun.

74. gr.

Fyrirspurn um sendingu.

1. Heimilt er sendanda þótsendingar eða viðtakanda að gera fyrirspurn um sendinguna til pósthjónustunnar, og skal fyrirspurnin rituð á sérstakt eyðublað, sem þóts- og símamálastjórnin gefur út og pósthöðvarnar láta af hendi. Sama eyðublað má nota undir margar sendingar, settar samtímis á þóts af sama sendanda til sama viðtakanda á sama ákvörðunarstað. Hafi pósthávisun glatazt, er hægt að fá afrit af henni með því að snúa sér til endurskoðunar þóts og síma, Reykjavík. Beiðni um slíkt afrit skal rituð á fyrirspurnareyðublað og afhent á útborgunarpósthöðina, er sendir það áfram til endurskoðunarinnar með áritun um að ávisunin hafi ekki verið útborguð.
2. Fyrirspurn um sendingu má senda viðtökupósthöð, ákvörðunarpósthöð eða þóts- og símamálastjórninni. Hafi fyrirspyrjandi fengið kvittun fyrir viðtöku sendingar þeirrar, er hann spyrst fyrir um, skal hún fylgja. Sé spurzt fyrir um ábyrgðarsendingu, verðsendingu eða böggul, skal fylgja fyrirspurninni líking af utanáskrift sendingarinnar. Jafnskjótt og lokið er rannsókn um afdrif sendingar, sem spurst er fyrir um, fær fyrirspyrjandi tilkynningu um niðurstöðuna.
3. Undir fyrirspurn um sendingu skal greiða gjald samkvæmt gjaldskrá um þótsburðargjöld.

Þetta gjald er aðeins tekið einu sinni, þótt sama eyðublað sé notað undir margar fyrirspurnir, eins og leyft er samkvæmt 1. lið fyrri málgreinar þessarar greinar. Hafi sendandi greitt móttökukvittun fyrir sendingunni, greiðir hann ekkert gjald.

4. Komi í ljós, að fyrirspurn hafi verið gerð vegna mistaka, sem þótsmenn eru valdir að, á fyrirspyrjandi rétt á að fá fyrirspurnargjaldið endurgreitt.

VI. ÓSKILASENDINGAR M.M.

75. gr.

Meðferð óskilasendingar á ákvörðunarpóststöð.

1. Svo má álíta, að póstsendingum verði ekki komið til skila:
  - a) Þegar viðtakandi skorast undan að taka við henni.
  - b) Þegar viðtakandi finnst ekki.
  - c) Þegar sendingin hefur legið á pórststöðinni lögboðinn tíma, án þess að vera sótt, þrátt fyrir tilkynningu til viðtakanda um komu hennar.
2. Sending endursendist viðtökupóststöðinni til afhendingar sendanda, ef heimilisfang hans er á sendingunni, annars sendist hún til pórststofunnar í Reykjavík. Þegar um er að ræða bókfærðar sendingar, að undanteknum póströfu-ávísunum, skal ákvörðunarpóststöðin, áður en hún endursendir sendingarnar, láta viðtökupóststöðina spyrja sendanda um, hvort hann geti veitt nánari upplýsingar um viðtakanda. Geti sendandi gert það, og vilji hann láta póstpjónustuna taka upplýsingar sínar til greina, skal hann greiða undir þær sama gjald og undir einfalt almennt bréf, og verða þær þá sendar ákvörðunarpóststöðinni með fyrstu póstferð. Að öðrum kosti skoðast sendingarnar sem komnar í óskil.
3. Á sendingar, sem ekki verður komið til skila, skal jafnan rita ástæðuna fyrir því að sendingunni hefur ekki orðið skilað. Viðtakandi, sem neitar að taka við sendingu, getur sjálfur ritað neitunina á sendinguna, en engar aðrar athugasemdir má hann rita á hana, og sé það gert, skal strikað yfir þær á pórststöðinni svo þær verði ólæsilegar. Hafi viðtakandi eigi ritað sjálfur á sendingu, að hann neití móttöku, skal það gert á pórststöðinni, sem átti að afhenda sendinguna.
4. Póstávisun eða póstinnheimtuávisun, sem ekki verður komið til skila, sendist endurskoðun pósts og síma, Reykjavík. Þangað skal einnig senda póstávisun, sem hægt er að koma til skila, ef tími sá, sem hún er í gildi er runninn út.

76. gr.

Meðferð vissra óskilaböggla.

1. Hafi óskilaböggull eitthvað það að innihaldi, sem liggur undir skemmdum, skal ákvörðunarpóststöðin þegar í stað koma innihaldinu í peninga á sem hagkvæm-astan hátt. Sé af einhverjum ástæðum ekki hægt að selja innihaldið, skal það eyðilagt. Frá andvirði hins selda dragast gjöld þau, sem kunna að hafa hvílt á bögg-inum, svo og kostnaðurinn við að koma honum í peninga. Afgangurinn sendist sendanda höggulsins, að frádregnu burðargjaldi.

77. gr.

Endursending óskilasendinga til sendanda.

1. Óskilasending, sem endursend hefur verið til upprunapóststöðvar til afhendingar sendanda, skal afhent eftir sömu reglum og gilda um venjulega afhendingu til viðtakanda.

Sé endursendur höggull ekki sóttur á pórststöðina innan 7 daga að telja frá deginum eftir komu hans þangað, skal sendandi greiða geymslugjald eftir þann tíma.

Um gjöld þau, er sendanda ber að greiða, þegar sending hans er endursend, vísast til 36. greinar 8. og 9. liðar.

Lendi bréfasending með staðartaxta í óskilum og hægt er að ráða af henni,

hver sendandi sé, skal hún endursend honum án aukagjalda, enda þótt hún þess vegna fari út fyrir burðargjaldssvæði það, er hún upprunalega var frímerkt fyrir.

2. Þegar pósthönd, sem óskilasending hefur verið endursend til, hefur gengið úr skugga um, að sendingunni verði ekki komið til sendanda, sendir hún sendinguna til pósthöfundar í Reykjavík. Póstávisun má þó ekki senda seinna en um það bil, að gildi hennar er að renna út.

Aðrar sendingar skal senda í síðasta lagi mánuði eftir komu þeirra á pósthönd sendanda.

78. gr.

Meðferð óskilasendinga hjá pósthöfund og símamálastjórninni.

1. Sending, sem hvorki hefur verið hægt að afhenda viðtakanda né endursenda er opnuð á pósthöfundunni í Reykjavík í votta viðurvist.

Þeir, sem af pósthöfund og símamálastjóra eru kvaddir til þess að opna óskilasendingar eða vera viðstaddir meðan það er gert, skulu vinna þagnarheit um allt það, er þeir kunna að verða vísari úr innihaldi bréfanna.

2. Verði hægt að komast að því, hver sendandi sé, með því að opna sendingu, er hún send honum.

Fáist engar upplýsingar á þennan hátt um sendanda, eða reynist ógerlegt að ná til hans, eru sendingar, sem geyma reiðufé eða aðra muni, er meta má til verðs, teknir í geymslu, en aðrar sendingar eyðilagðar undir umsjá þeirra, er hafa opnað þær.

3. Þegar almenn innlend pósthöfundun eða pósthöfundun eða pósthöfundun lendar í óskilum, og er send endurskoðuninni vegna þess, að gildi hennar er runnið út, endurnýjar skrifstofan gildi hennar, og býður sendanda upphæðina.

4. Sendingar þær, sem samkvæmt annarri málsgrein 2. liðs hafa verið teknar til varðveislu, eru færðar á skrá og auglýstar. Sé um þær spurt eru þær afhentar sendanda eða viðtakanda. Krefjist báðir sendingarinnar samtímis, gengur sendandi fyrir.

6. Hafi ekki verið gerð krafa um afhendingu óskilasendingar eða pósthöfundunar fjárhæðar í óskilum innan loka næsta árs á eftir að óskilasending var auglýst, renna fjárhæðirnar og munir þeir, sem sendingarnar geyma í pósthöfund, samkvæmt 24. grein pósthöfundanna. Lætur pósthöfund og símamálastjórnin koma mununum í peninga á sem hagkvæmastan hátt fyrir pósthöfundinn. Eftir að frestur þessi er liðinn, eiga sendendur eða viðtakendur ekki lengur kröfu til sendinganna, en geta þó hins vegar samið við pósthöfund og símamálastjórnina um að fá munina eða fjárhæðirnar endurgreiddar, án vaxta og að frádregnum kostnaði þeim, sem pósthöfund og símamálastjórnin kann að hafa haft af þeim.

7. Sá, sem gerir kröfu til þess að fá sér afhenta óskilasendingu, eftir þessari grein, verður að snúa sér í því efni til pósthöfund og símamálastjórnarinnar og færa þá um leið fullgild rök fyrir því, að hann sé rétt að sendingunni kominn.

8. Það, sem segir í þessari grein um óskilasendingar og pósthöfundunarpuppheðir í óskilum, á einnig við um muni, sem finnast á pósthöfundum og bréfaökssum og hlutaðeigandi pósthöfundvar geta ekki komið til skila.

79. gr.

Bann gegn pósthöfundferð á sendingu að nýju.

1. Þegar búíð er að afhenda sendanda endursenda sendingu eða tilkynningu um, að hann eigi slíka sendingu, er ekki hægt að taka hana til pósthöfundferðar að nýju, jafnvel þótt burðargjald sé greitt, nema sendingin sé sett í nýjar umbúðir.
2. Sending, sem afhent hefur verið viðtakanda, getur ekki sætt pósthöfundferð að nýju nema í þeim tilfellum þar sem áframsending er leyfð.

VII. SKAÐABÆTUR. ÁBYRGÐ

80. gr.

Skilyrði fyrir greiðslu skaðabóta.

1. Fyrir glataðar almennar bréfaþóstsendingar greiðir þósturinn engar skaðabætur. Heldur ekki þótt innihaldið glatist að nokkru eða öllu leyti.
2. Fyrir ábyrgðarsendingu, sem glatast meðan hún er í vörzlu þóstsins, skal greiða sendanda skaðabætur, eins og þær eru ákveðnar í gjaldskrá um þóstburðargjöld hverju sinni.

Glatist eða eyðileggist innihald ábyrgðarsendingar að nokkru eða öllu leyti, á sendandi rétt á skaðabótum, er svari til hins raunverulega tjóns, þó aldrei hærri en þær, sem ákveðnar eru í gjaldskrá um þóstburðargjöld og að því tilskildu, að búið hafi verið um sendinguna á tryggilegan hátt að dómi þóst- og símamálastjórnarinnar.

3. Fyrir verðbréf og verðböggla, sem glatast úr vörzlu þóstsins, greiðast sendanda skaðabætur allt að upphæð hins tilgreinda verðs. Glatist eða eyðileggist innihald slíkra sendinga greiðast skaðabætur svarandi til hins raunverulega tjóns, þó aldrei hærri en hið tilgreinda verð. Hafi innihaldið verið verðskjöl, sem hægt er að ógilda, getur þóst- og símamálastjórnin sett það skilyrði fyrir skaðabóta-greiðslu, að eignarrétturinn fyrir samsvarandi upphæð verðskjalanna sé fram-seldur henni.

Komist upp, að verð hafi í sviksamlegum tilgangi verið tilgreint herra en það í raun og veru var, skal engar skaðabætur greiða.

4. Þegar þóstávisanir, þar með taldar þóstkröfuávisanir hafa verið réttilega innborgaðar á þóststöð, ber þósturinn ábyrgð á, að upphæðir þeirra komist í hendur réttum viðtakendum eða sendendum á ný, ef ekki tekst að hafa upp á viðtakanda eða hann neitar móttöku. Komi í ljós, að upphæð er fyrir vangá í þóstþjónustunni, útborguð öðrum en réttum aðila, ber að bæta tjónið að fullu.
5. Glatist sending eða innihald sendingar með áhvilandi þóstkröfu, fer um skaðabætur eftir því hvurrar tegundar sendingin er, en aldrei eftir upphæð þóstkröfunnar. Hafi þóstkröfusinging verið afhent án þess að þóstkrafan hafi verið innlest, hefur sendandi rétt til þess að krefjast þess af þóst- og símamálastjórninni, að hún greiði sér þóstkröfuupphæðina.
6. Almennir böggla, sem glatast eða eyðileggjast, eru bættir sendendum, sem segir í gjaldskrá um þóstburðargjöld á hverjum tíma. Glatist innihald þeirra eða eyðileggist að nokkru eða öllu leyti á sendandi rétt á skaðabótum, er svari til hins raunverulega tjóns, þó aldrei hærri en þær, sem ákveðnar eru í gjaldskrá um þóstburðargjöld og að því tilskildu, að um böggulinn hafi verið tryggilega búið að dómi þóst- og símamálastjórnarinnar.
7. Sé sending með öllu glötuð, á sendandi rétt á að fá burðargjaldið sjálft endurgreitt, en önnur gjöld, svo sem tryggingargjald, ábyrgðargjald o. s. frv. eru ekki endurgreidd.
8. Skaðabætur eru ekki greiddar, þegar skaðinn orsakast af eðli innihaldsins eða af slæmum umbúðum, né heldur þegar sending hefur eigi skaddast að utan á umbúðum eða innsigli. Þó skal bæta þann skaða, sem verður á peningum og verðbréfum, ef það fé var talið á viðtökupóststöðinni.
9. Skaðabætur fyrir þóstsendingar samkvæmt ofansögðu, ná aðeins til verðs þess hlutar, sem glatazt hefur eða þeirrar rýrnunar, sem hinir skemmdu munir hafa orðið fyrir, en eigi skal bæta ábata- eða afnotamissi, peningaverðfall eða yfirhöfuð neinar óbeinar afleiðingar skaðans.

10. Bætur greiðast aldrei vegna þess að póstsendingum seinki, hver svo sem orsökinn kann að vera.
11. Bætur greiðast því aðeins, að þeirra sé krafizt innan árs frá því sendingunni var skilað til flutnings, en eigi er skylt að greiða þær fyrr en sex mánuðir eru liðnir frá því póst- og símamálastjórninni var tilkynnt um vanskilin.
12. Nú hafa skaðabætur verið greiddar og sendingin eða innihald hennar kemur í leitirnar. Skal þá hlutaðeiganda boðin hún gegn því, að hann endurgreiði skaðabæturnar og burðargjald, ef svo ber undir.

VIII. BLÖÐ OG TÍMARIT

81. gr.

Skilyrði fyrir póstflutningi blaða og tímarita, sem njóta sérstakra kjara um burðargjald umfram venjulegt prent.

1. Til blaða og tímarita, sem geta notið sérstakra kjara um burðargjald umfram venjulegt prent, telst sérhvert blað eða tímarit, prentað og gefið út á Íslandi, sem menn skrifa sig fyrir, kemur út nokkurn veginn reglulega í að minnsta kosti 1000 eins eintökum í einu og einu sinni eða oftar á ári í eintökum eða heftum, sem hafa sameiginlega titil og vega ekki yfir 500 g hvert.
2. Blað eða tímarit, sem hér um ræðir, má flytja sem umboðssendingu, þ. e. beint til umboðsmanna í minnst 50 eintökum til hvers, eða sem áskriftarsendingu, þ. e. beint til áskrifenda. Þó má ekki senda blað eða tímarit, sem kemur út oftar en einu sinni í viku, sem áskriftarsendingu til áskrifenda á útgáfustað, ef þar er bréfburður oftar en einu sinni í viku, nema í einstakt skipti með sérstöku leyfi póst- og símamálastjórnarinnar.
3. Hámarksþyngd einstakra umboðssendinga, sbr. 2. lið má ekki fara yfir 20 kg og verður að vera innan sömu takmarka um stærð og bréf samkvæmt fyrir mælum alþjóðapóstsamningsins.
4. Á fyrstu síðu blaðsins eða tímaritsins skal prentað fullt nafn þess, árgangur, tölublað eða hefti. Nafn og aðsetursstaður ábyrgðarmanns og útgefanda skal og standa í blaðinu eða tímaritinu.
5. Ekkert laust fylgiblað, sem eigi er beinlínis tilheyrandi blaðinu eða tímaritinu að dómi póst- og símamálastjórnarinnar, t. d. sérprentaðar auglýsingar og því um líkt, má senda með blaðinu eða tímaritinu, jafnvel þótt á sé prentað eða stimplað nafn þess. Brot gegn þessu getur varðað stöðvun sendingar og missi réttar til póstflutnings samkvæmt þessari grein.
6. Póst- og símamálastjórnin getur krafizt þess, að áskriftarsendingum sé raðað af sendanda þannig, að vinna á póststöð við sundurlestur og röðun verði sem minnst.
7. Til þess að blað eða tímarit sé flutt með pósti samkvæmt 1. lið þessarar greinar, þarf það að fullnægja settum skilyrðum og vera innritað hjá póst- og símamálastjórninni, en til þess að það verði, þarf útgefandi eða þeir, sem ábyrgð skulu bera gagnvart póst- og símamálastjórninni að gefa henni eftirfarandi upplýsingar:
  - a) Hvort blaðið eða tímaritið óskast flutt til umboðsmanns eða beint til áskrifenda eða að hluta til hvers.
  - b) Nafn blaðsins eða tímaritsins, ábyrgðarmanns, útgefanda og aðsetursstaðar þeirra.

- c) Hve oft blaðið eða tímaritið komi út.
- d) Á hvaða pósthöð blaðinu eða tímaritinu verði skilað til flutnings.
- e) Áætlaða þyngd hvers eintaks.
- f) Áætlað magn í hvert skipti til umboðsmanna annars vegar og beint til áskrifenda hins vegar.

Enn fremur skal póst- og símamálastjórninni afhent eitt eintak af blaðinu eða tímaritinu sem sýnishorn.

8. Innritunargjald samkvæmt gjaldskrá um póstburðargjöld skal greitt á viðkomandi pósthöð í fyrsta sinn, sem blaði eða tímariti er skilað til flutnings eftir að innritun þess hefur farið fram og árgjald samkvæmt sömu gjaldskrá í byrjun janúar ár hvert, fyrir fram fyrir eitt ár í senn.
9. Í hvert skipti, sem blaði eða tímariti er skilað til flutnings, skal greiða burðargjaldið í peningum og taka kvittun fyrir. Póstmaður sá, sem tekur við blaðinu eða tímaritinu til flutnings, skal rita í póstkvittunarbók fyrir blöð og tímarit, nafn þess, árgang, tölublað eða hefti, dag og stund þegar því er skilað til flutnings, þyngd herrar umboðsmannasendingar og burðargjald, svo og fjölda sendinga til áskrifenda og burðargjald.
10. Blöð og tímarit, sem flutt eru samkvæmt þessari grein og ekki er hægt að koma til viðtakenda, skulu eyðilögð á ákvörðunarpósthöð, nema sendandi hafi óskað endursendingar þeirra, en þá ber honum að greiða fyrir það eins og fyrir venjulegt prent.
11. Eigi mega aðrar pósthöðvar taka við blöðum og tímaritum til póstflutnings samkvæmt þessari grein, en sú pósthöð, sem útgefandi hefur tiltekið í umsókn sinni um innritun að því yrði skilað á.
12. Alþingistiðindi, Stjórnartíðindi og Lögbirtingablaðið má taka til póstflutnings með sömu kjörum og blöð og tímarit samkvæmt þessari grein, þótt þau fullnægi ekki að öllu leyti ákvæðum hennar.
13. Póst- og símamálastjórninni er heimilt að veita afslátt frá burðargjaldi fyrir blöð og tímarit, ef einhverjum eða öllum eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:
  - a) ef útgefandi afhendir blöðin eða tímaritin ítarlega sundurlesin og röðuð, þannig, að mannaflí sparist á viðkomandi pósthöð.
  - b) ef blöðin eða tímaritin eiga að flytjast með landpóstum í bréfhirðingar eða dreifast í bréfastu hjá mjólkurpöllum, en ekki berast út í kaupstað eða kaupsími,
  - c) ef aðeins er um bilflutning tiltölulega stutta leið að ræða,
  - d) ef fleiri tölublað í röð eru í sendingu til sama áskrifanda,
14. Póst- og símamálastjórninni er heimilt að taka aukaburðargjald, ef útgefandi óskar, að blöð og tímarit séu flutt loftleiðis.
15. Póst- og símamálastjórnin getur sett nánari reglur um þær póstsendingar, sem fjallar um í þessari grein.
16. Að öðru leyti en því, sem í grein þessari segir, gilda sömu reglur um blöð og tímarit samkvæmt þessari grein og um venjulegar prentsendingar.

IX. GILDISTAKA REGLUGERÐARINNAR

82. gr.

Hvenær reglugerð þessi gengur í gildi og afnám eldri ákvæða.

1. Reglugerð þessi er sett samkvæmt 26. grein póstlaga nr. 31/1940 og gengur í gildi þegar í stað. Varða brot gegn henni sömu viðurlögum og brot gegn póst-

lögum. Frá sama tíma fellur úr gildi reglugerð um notkun pósta frá 25. marz 1925 og allar síðari breytingar á þeirri reglugerð svo og reglugerð um meðferð póstsendinga til eða frá stjórnarvöldum og sveitar- eða bæjarstjórnnum 21. marz 1908 ásamt síðari breytingum, sem og reglugerð um blöð og tímarit frá 29. febrúar 1960.

Póst- og simamálaráðherra, 17. sept. 1963.

Ingólfur Jónsson.

G. Briem.

Nr. 171.

24. október.

AUGLÝSING

um laun stundakennara.

1. gr.

Laun stundakennara miðast við þá launaflokka, sem kennararnir myndu taka laun samkvæmt, ef þeir væru fastir kennarar, og skulu vera fyrir hverja kennslustund sem hér segir:

I. Í barnaskólum:

Miðað við 12. launaflokk (kennarar án kennararéttinda)	kr.	63.50
— — 15. —	—	71.45
— — 15. — (söngkennarar með $\frac{4}{5}$ kennsluskyldu)	—	89.30
— — 16. — (kennarar með a. m. k. eins árs framhaldsnám við kennaraháskóla, sem fræðslumálastjórn metur gilt, talkennarar, blindrakennarar og kennarar við heimavistarskóla)	—	74.30
— — 16. — (söngkennarar með a. m. k. eins árs framhaldsnám við kennaraháskóla, sem fræðslumálastjórn metur gilt)	—	92.90
— — 17. — (vanvitaskólakennarar)	—	96.60

II. Í húsmæðraskólum:

Miðað við 13. launaflokk (kennarar án kennararéttinda)	—	81.75
— — 16. —	—	91.95
— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum, ásamt prófi í uppeldisfræðum)	—	99.45
— — 19. — (kennarar með cand. mag.-prófi frá Háskóla Íslands eða öðru sambærilegu prófi í kennslugreinum sínum	—	108.25

III. Í gagnfræðastigsskólum (unglingaskólum, miðskólum og gagnfræðaskólum):

Miðað við 16. launaflokk	—	91.95
— — 16. — (söngkennarar með $\frac{4}{5}$ kennsluskyldu)	—	114.95
— — 18. — (kennarar með B.A.-prófi frá Háskóla		